

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 6

ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI

ODBOR VÝSTAVBY

Č.J.: MCP6 005963/2013

V Praze dne: 21.1.2013

SPIS. ZN.: SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

Značka: Metro A

Vyřizuje: Krásná Jitka

Kontaktní spojení: tel. 220 189 802 / jkrasna@praha6.cz

Příloha: text odvolání

VÝZVA

VYJÁDRĚNÍ K PODANÉMU ODVOLÁNÍ

Odvolání podali dne 21.12.2012 Mgr. Jan Pechman, Ke dvoru 776, Praha 6, dne 2.1. 4.1.2013 Barbero s.r.o., Jankovcova 788/16, Praha 7, dne 3.1.2013 MUDr. Antonín Nechvátal, zastupitel MČ Praha 6, dne 4.1.2013 Eva Hrubešová, K Červenému vrchu 205/11, Praha 6 a ing. Josef Macko, Ke Dvoru 1/775, Praha 6.

Odvolání stejného znění, kde jsou odlišná pouze jména a adresy odvolatelů (zveřejněn pouze obsah jednoho z těchto shodných podání):

dne 2.1.2013 podali Ing. Radka Johnová Ph.D., Ke Dvoru 774/3, Praha 6 a ing. Jiří John, předseda OS Velešlavín- Vokovice k životu

dne 3.1.2013 Společenství pro dům 771-781 Praha 6 – Vokovice, ul. Ke Dvoru, Praha 6- zast. Doc. RNDr. Jarmilou Radovou Ph.D. a ing. Radkou Johnovou Ph.D.,

dne 4.1.2013 Ondřej a Jana Švarcovi, K Červenému vrchu 7, Praha 6, Helena Brychtová a Rudolf Hankovec, Nad Hradním potokem 36/29, Praha 6, Martina Preiskerová, Tomáš Preisker, Zuzana Víznerová, Dagmar Tušová, Dagmar Tušová ml. - K Červenému vrchu 151/10 Praha 6, Petra Jakoubková, Pavel Jakoubek, V Nových Vokovicích 22, Praha 6, Gabriela Vilímová, Robert Vilím, Robert Hasman, ing. Jitka Hamanová, Blanka Hamanová- V Středu 134/30, Praha 6, Dominik Brych, Milan Novák, Hana Nováková, ing. Hana Brychtová, Mgr. Miroslav Brych, p. Davidová st., Eva Semecká, Jakub Semecký, Tomáš Klain, Jitka Klainová – J. Martiho 375/4, Praha 6, Naděžda Ptáčnicková, Ke Dvoru 774/3, Praha 6

dne 7.1.2013 ing. Miroslav Friml, Oválová 9, Praha 6

- odvolání proti rozhodnutí Č.J.: MCP6 083249/2012, SPIS. ZN.: SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá ze dne 6.12.2012 o změně územního rozhodnutí o **umístění stavby veřejně prospěšné**

PRODLOUŽENÍ TRASY A METRA V PRAZE, ZE STANICE DEJVICKÁ provozní úsek V.A - Dejvická (mimo) - Motol

č. jedn. MCP6 021033/2009, SZ MCP6 080886/2008/OV /Kra ze dne 31.3.2009 (které nabylo právní moci dne 28.8.2009) změněné rozhodnutím OST MHMP čj. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr ze dne 11.8.2009 v právní moci od 28.8.2009 , ve znění změny rozhodnutí č. jedn. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 (která nabyla právní moci dne 9.3.2011) změněného rozhodnutím S- MHMP 1026218/2010 OST/Fr ze dne 21.2.2011 o umístění stavby, vyvolané záměrem výstavby **Patrového terminálu BUS u stanice Velešlavín**, kterou dne 29.6.2012 podal

**Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., IČ 00005886, Sokolovská 217/42, 190 00 Praha 9,
zast. Inženýring dopravních staveb, a.s., IČ 27923673, Na Moráni 360/3, Praha 2-Nové
Město, 128 00 Praha 28,**

Správní orgán Vám podle § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zasílá stejnopis podaného odvolání a současně Vás

v y z ý v á,

abyste se k němu vyjádřil ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této výzvy.

Ing. arch. Jitka Krásná
referent

otisk úředního razítka

Příloha:

- stejnopis podaného odvolání

Obdrží:

navrhovatel (dodejky):

1. Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., IDDS: fhidrk6
2. Inženýring dopravních staveb, a.s., IDDS: n2mekv9

účastníci řízení (dodejky):

3. Hlavní město Praha, zast. Útvarem rozvoje hl.m.Prahy, IDDS: c2zmahu
4. Městská část Praha 6, zast. OÚR ÚMČ Praha 6, Čs. armády č.p. 601/23, 160 00 Praha 6-Bubeneč

ostatní veřejnou vyhláškou :

5. Městská část Praha 6, úřední deska, Čs. armády č.p. 601/23, 160 52 Praha 6-Bubeneč

Odbor stavební
MHMP
Jungmannova 35
110 00 Praha 1

prostřednictvím

Odbor výstavby
Úřad Městské části Praha 6
Československé armády 23
160 52 Praha 6

2. 1. 2013

**Odvolání proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí o umístění stavby veřejně prospěšné:
PRODLOUŽENÍ TRASY A METRA V PRAZE, ZE STANICE DEJVICKÁ, provozní úsek
V.A - Dejvická (mimo) - Motol**

Č.J.: MCP6 083249/2012
V Praze dne: 6. 12. 2012
SPIS. ZN.: SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

Odvolávám se proti umístění stavby Patrového terminálu BUS u stanice Veveslavín v plném rozsahu.

28.8.2012 jsem na veřejném projednání záměru vyjádřil pochybnosti nad kontinuálním vyvěšením záměru na elektronické úřední desce Městské části Praha 6. Žádal jsem o poskytnutí elektronické dokumentace vyvěšení, které jsem dosud neobdržel. V textu nového územního rozhodnutí není toto vůbec zmíněno.

Za pozornost nepochybně stojí i samotný název územního řízení...

Námítka MUDr. A. Nechvátala týkající se:

- nepřijatelného umístění parkoviště P+R z důvodu zhoršení životního prostředí v místě, požadavku doplnit monitoring prostředí v místě a doplnit dopravní studie na křižovatku Evropská a přemístit P+R na Dlouhou Míli nebo dále byla zamítnuta.

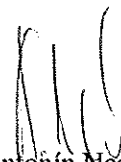
MUDr. A. Nechvátal namítal, že umístění parkoviště P+R nepovažuje v lokalitě za přijatelné, způsobilo by další zhoršení životního prostředí v místě, požadoval doplnit monitoring prostředí v místě a doplnit dopravní studie na křižovatku Evropská a přemístit P+R na Dlouhou Míli nebo dále.

Stavební úřad námítku i další požadavky na doplnění dopravní studie zamítl, neboť z hlediska dopravního posouzení a zátěže, jakožto i technického řešení křižovatek, rozšíření komunikace i jednotlivých připojení vjezdů a výjezdů jsou kompetentní k posouzení odborné složky – dotčené

orgány: odbor dopravy MHMP a Odbor dopravy a životního prostředí ÚMČ Praha 6, které vydaly souhlas s umístěním stavby s podmínkami, které musí být v další fázi povolování stavby splněny, jak je uvedeno ve stanoviscích MHMP, č.j. S-MHMP 1089348 /2011/DOP-04/Nk ze dne 8.2.2012 a ÚMČ P-6 Koo stanovisko, č.j.OÚR/1020/11/Her ze dne 12.10.2011, ÚMČ P-6 Koo stanovisko, č.j. OÚR/0824/11/Her ze dne 3.1.2012.

Také námitka týkající se zhoršení životního prostředí a požadavku monitoringu prostředí byla zamítnuta, neboť veškeré a dostatečné podklady k vydání odborného posouzení z hlediska životního prostředí byly poskytnuty dotčeným orgánům a ty vydaly svá stanoviska s podmínkami do další fáze povolovacích řízení : MHMP OOP – odbor ochrany prostředí, č.j. S-MHMP-726139/2011/1/OOP/VI ze dne 29.11.2011, MHMP OOP – odbor ochrany prostředí, č.j. S-MHMP-1092207/2011/1/OOP/VI ze dne 9.1.2012, MHMP OOP odbor ochrany prostředí, č.j.S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov ze dne 28.11.2011(k EIA).

Všechny uplatněné námitky trvají. Umístění patrového terminálu není přijatelné. Měření ČHMÚ v lokalitě opakovaně prokazují nadlimitní hodnoty prachových částic. Žádoucí je zajištění kontinuální monitoringu emisí i hluku v místě křižovatky Veleslavín.

MUDr. Antonín Nechvátal
zastupitel Městské části Praha 6
Československé armády 23
160 52 Praha 6

Odbor stavební
MHMP
Jungmannova 35
110 00 Praha 1

prostřednictvím

Odbor výstavby
Úřad Městské části Praha 6
Československé armády 23
160 52 Praha 6

2. 1. 2013

**Odvolání proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí o umístění stavby veřejně prospěšné:
PRODLOUŽENÍ TRASY A METRA V PRAZE, ZE STANICE DEJVICKÁ, provozní úsek
V.A - Dejvická (mimo) - Motol**

Č.J.: MCP6 083249/2012
V Praze dne: 6. 12. 2012
SPIS. ZN.: SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

Odvolávám se proti umístění stavby Patrového terminálu BUS u stanice Veveslavín v plném rozsahu.

28.8.2012 jsem na veřejném projednání záměru vyjádřil pochybnosti nad kontinuálním vyvěšením záměru na elektronické úřední desce Městské části Praha 6. Žádal jsem o poskytnutí elektronické dokumentace vyvěšení, které jsem dosud neobdržel. V textu nového územního rozhodnutí není toto vůbec zmíněno.

Za pozornost nepochybně stojí i samotný název územního řízení...

Námítka MUDr. A. Nechvátala týkající se:

- nepřijatelného umístění parkoviště P+R z důvodu zhoršení životního prostředí v místě, požadavku doplnit monitoring prostředí v místě a doplnit dopravní studie na křižovatku Evropská a přemístit P+R na Dlouhou Míli nebo dále **byla zamítnuta.**

MUDr. A. Nechvátal namítal, že umístění parkoviště P+R nepovažuje v lokalitě za přijatelné, způsobilo by další zhoršení životního prostředí v místě, požadoval doplnit monitoring prostředí v místě a doplnit dopravní studie na křižovatku Evropská a přemístit P+R na Dlouhou Míli nebo dále.

Stavební úřad námítku i další požadavky na doplnění dopravní studie zamítl, neboť z hlediska dopravního posouzení a zátěže, jakožto i technického řešení křižovatek, rozšíření komunikace i jednotlivých připojení vjezdů a výjezdů jsou kompetentní k posouzení odborné složky – dotčené

orgány: odbor dopravy MHMP a Odbor dopravy a životního prostředí ÚMČ Praha 6, které vydaly souhlas s umístěním stavby s podmínkami, které musí být v další fázi povolování stavby splněny, jak je uvedeno ve stanoviscích MHMP, č.j. S-MHMP 1089348 /2011/DOP-04/Nk ze dne 8.2.2012 a ÚMČ P-6 Koo stanovisko, č.j.OÚR/1020/11/Her ze dne 12.10.2011, ÚMČ P-6 Koo stanovisko, č.j. OÚR/0824/11/Her ze dne 3.1.2012.

Také námitka týkající se zhoršení životního prostředí a požadavku monitoringu prostředí byla zamítnuta, neboť veškeré a dostatečné podklady k vydání odborného posouzení z hlediska životního prostředí byly poskytnuty dotčeným orgánům a ty vydaly svá stanoviska s podmínkami do další fáze povolenacích řízení : MHMP OOP – odbor ochrany prostředí, č.j. S-MHMP-726139/2011/1/OOP/VI ze dne 29.11.2011, MHMP OOP – odbor ochrany prostředí, č.j. S-MHMP-1092207/2011/1/OOP/VI ze dne 9.1.2012, M HMP OOP odbor ochrany prostředí, č.j.S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov ze dne 28.11.2011(k EIA).

Všechny uplatněné námitky trvají. Umístění patrového terminálu není přijatelné. Měření ČHMÚ v lokalitě opakovaně prokazují nadlimitní hodnoty prachových částic. Žádoucí je zajištění kontinuální monitoringu emisí i hluku v místě křižovatky Veveslavín.

MUDr. Antonín Náchvátal
zastupitel Městské části Praha 6
Československé armády 23
160 52 Praha 6

Urad mestske casti Praha 6
Doruceno: 04.01.2013

MCP6 001042/2013
listy:1 prilohy:

mcp6es50776549

KRA

Magistrát hl.m. Prahy

prostřednictvím

ÚMČ Praha 6
Odbor výstavby
Československé armády 23
Praha 6

sp.zn. SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

vyřizuje arch. Jitka Krásná

V Praze dne 2.1. 2013

ODVOLÁNÍ

Tímto podle ust. § 81 zák.č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) podává

Barbero s.r.o., IČ 282 45 423, se sídlem Praha 7, Holešovice, Jankovcova 788/16, PSČ 170 00, zapsaná v OR vedeném MS Praha pod oddílem C, vložka 135007, zastoupená jednatelem Petrem Vykoukalem (dále jen „odvolatel“)

odvolání

proti rozhodnutí odboru výstavby ÚMČ Praha 6 („stavební úřad“) č.j. MCP6 083249/2012 ze dne 6.12. 2012 („rozhodnutí“), a

navrhuje tímto,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí **zrušil pro nezákonnost a vrátil věc k novému projednání**. Rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 6.12. 2012.

Své odůvodnění opírá odvolatel o následující:

Odvolatel je účastníkem řízení podle ust. § 85 (2) písm. b) stavebního zákona, neboť jeho vlastnické právo k sousedním stavbám a pozemkům (viz. LV č. 188 k.ú. Veleslavín) je územním rozhodnutím přímo dotčeno. Stavební úřad s odvolatelem jedná jako s účastníkem řízení, neboť jej nevyloučil postupem předpokládaným v ust. § 28 (1) správního řádu. Jak uvedl odvolatel ve svých námitkách doručených stavebnímu úřadu dne 17.9. 2012, projednávaným záměrem stavby bude v území, kde vlastní nemovitosti negativním způsobem ovlivněno životní prostředí, zvýšena hluková zátěž a imisní podmínky v území.

Stavební úřad se nezabýval ani jednou z námitek vznesených odvolatelem, přešel je bez povšimnutí a na str. 30 v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se jimi podle ust. § 89 (1) stavebního zákona nezabýval s odkazem na zásadu koncentrace. Tím zatížil své rozhodnutí nezákonností, neboť porušil ust. § 68 (3) správního řádu.

Odvolatel si byl možné námitky koncentrace spojené s ústním jednáním dne 28.8. 2012 ze strany stavebního úřadu dobře vědom, proto namítl ve svém podání, že „s ústním jednáním dne 28.8. 2012 nelze spojovat ani zásadu koncentrace podle ust. § 89 (1) stavebního zákona, a to nejen pro porušení ust. § 87 stavebního zákona žadatelem, ale také tím, že ke dni 3.9. 2012, tj. více než dva měsíce po podání návrhu na zahájení územního řízení a po konání ústního jednání dne 28.8. 2012 nevedl stavební úřad soupis součástí spisu podle ust. § 17 správního řádu (viz. zápis z nahlížení do spisu dne 3.9. 2012, který je součástí spisu).“ Jak totiž vyplynulo ze zápisu o nahlížení do spisu dne 3.9. 2012, stavební úřad v rozporu s ust. § 17 správního řádu týden po ústním jednání ještě vůbec nevedl soupis součástí spisu, tzn. je nepřezkoumatelné, jaké podklady byly do spisu vloženy po datu konání veřejného ústního jednání. S ohledem na zásadu rovnosti zbraní je tedy v rozporu s ust. § 2 (3) a ust. § 4 (4) správního řádu, pokud stavební úřad spojuje s ústním jednáním zásadu koncentrace, ačkoli sám prokazatelně v průběhu řízení porušil zákon, a na základě takového hrubě nesprávného úředního postupu udělil tajemník ÚMČ Praha 6 Jan Holický Petru Malotínovi, vedoucímu stavebnímu úřadu a nadřízenému úřední osoby arch. Jitky Krásné písemnou výtku ze dne 25.10. 2012 pod č.j. TA3 149/12.

V důsledku rezignace stavebního úřadu na vedení soupisu součástí spisu nebyla ke dni 3.9. 2012, tj. po konání veřejného ústního jednání projednávána dokumentace svým rozsahem a obsahem, členěním včetně nomenklatury v souladu s požadavky vyhl.č. 499/2006 Sb. Chyběl např. i seznam příloh, tj. obsah projednávána dokumentace, nejen ve stavu, kdy byla podána žádost, ale ani v aktuálním stavu a není naprosto zřejmé, co kdy a kým bylo aktuálně doplňováno, upravováno či v DUR nahrazováno. Za takové situace odvolatel namítá, že spis není jako celek přezkoumatelný a není proto možné zpětně dohledat a hodnověrně a přezkoumatelně doložit, kdy a který dokument byl do spisu vložen, což činí spis nepřehledný a zásadu koncentrace neaplikovatelnou (odkazuje zde na judikaturu Městského soudu v Praze).

Odvolatel namítá, že ke dni 3.9. 2012 se ve spise nenacházely plná moc a manadát ní smlouva k zastupování žadatele, ačkoli žadatel v podaném návrhu na vydání rozhodnutí v části A.I. uvádí, že je zastoupen na základě plné moci z 26.10. 2007.

Odvolatel namítá, že s ohledem na průtahy v řízení a délku času od podání námitek odvolatele (17.9. 2012) a rozhodnutí ve věci (6.12. 2012), tedy období téměř 3 měsíců, bylo jistě v možnostech stavebního úřadu, aby se s věcnými a konkrétními námitkami odvolatele zabýval. Stavební úřad proto porušil ust. § 4 (4) správního řádu, když neumožnil odvolateli uplatňovat jeho práva a oprávněné zájmy.

Jednou z námitek odvolatele uplatněných v průběhu prvoinstančního řízení bylo, že žadatel Dopravní podnik hl.m. Prahy a.s. porušil § 87 stavebního zákona, který ukládá žadateli povinnost zajistit, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace musí být grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí.

Odvolatel uvedl několik vad oznámení záměru, které způsobují jeho rozpor s ust. § 87 stavebního zákona:

- 1) Součástí spisu je fotokopie informace o záměru vyvěšená na místě stavby, která nesouhlasí s definicí, rozsahem a výčtem pozemků stavby tak, jak bylo uvedeno v oznámení o zahájení řízení ze dne 24.7. 2012 č.j. MCP6 059548/2012. Zatímco vedené řízení se týká změny územního rozhodnutí z hlediska umístění terminálu BUS a přeřešení stanice Veleslavin se stavebními objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20, vyvěšená informace o záměru podle

ust. § 87 (2) stavebního zákona informuje jen o „dílčích změnách“ stavby SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veveslavín.

- 2) Vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona opomíjí pozemky parc.č. 632/1 a 633/1 k.ú. Veveslavín, kterých se řízení o změně územního rozhodnutí podle oznámení o zahájení řízení ze dne 24.7. 2012 č.j. MCP6 059548/2012 také týká.
- 3) Chybí označení územního rozhodnutí, jehož změna je předmětem řízení, uvádí nepravdivý údaj, že záměr byl posuzován úplným posuzováním podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. (změna záměru prošla pouze zjišťovacím řízením zakončeným závěrem zjišťovacího řízení ze dne 28.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov).
- 4) Součástí vyvěšené informace o záměru byla informace, že „podrobnější grafické znázornění je k dispozici u stavebního úřadu ÚMČ Praha 6 v předložené PD“. Samotná informace potom na konkrétnější grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí, zcela rezignuje a porušuje tak ust. § 87 (2) stavebního zákona.

Ačkoli na námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona žadatelem stavební úřad nereagoval, na str. 29 odůvodnění rozhodnutí předkládá stavební úřad správní úvahu, ve které se vypořádává s podobnou námitkou jiného účastníka řízení. Stavební úřad zde obhájí nedodržení ust. § 87 stavebního zákona a dále porušení ust. § 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření tím, že „se jedná o stavbu rozsáhlou, jejíž podrobnosti nelze prezentovat kompletně na vyvěšené informaci na místě stavby. Základní požadované údaje vyvěšení informace dle § 8 prováděcí vyhl. 503/2006 Sb. obsahovala a při potřebě podrobnějších údajů bylo možno nahlédnout do dokumentace po dobu 1 měsíce před ústním jednáním a při tomto jednání na Odboru výstavby ÚMČ Praha 6. Nikdo tedy nebyl zkrácen na zákonných právech.“ Z úvahy předložené stavebním úřadem je nepřezkoumatelné, co považuje stavební úřad za „základní požadované údaje vyvěšení informace“ za situace, kdy došlo k nespornému porušení ust. § 8 (1) písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, když na vyvěšeném oznámení chyběly pozemky parc.č. 632/1 a 633/1 k.ú. Veveslavín. Stavební úřad tak nepředložil úvahy, kterými se řídil při hodnocení právních předpisů a zatížil rozhodnutí nepřezkoumatelností pro rozpor s ust. § 68 (3) správního řádu.

Odvolatel namítá, že obsahově dostačující oznámení o záměru nebylo řádně vyvěšeno a účel ústního jednání ve věci svolaného na 28.8. 2012 byl zmařen, tj. mělo být postupováno podle § 87 (2) stavebního zákona: „Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání.“

Odvolatel podal dne 17.9. 2012 ke stavebnímu úřadu podnět podle ust. § 42 správního řádu k zahájení přestupkového řízení podle ust. § 180 (1) písm. d) stavebního zákona, neboť žadatel Dopravní podnik hl.m. Prahy a.s. nevyvěsil řádně informaci o záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí. Na tento podnět stavební úřad nijak nereagoval a opětovně porušil ust. § 68 (3) správního řádu.

Odvolatel dále namítá, že stavební úřad nesprávně aplikoval zásadu koncentrace podle ust. § 89 (1) stavebního zákona navzdory tomu, že se ještě dne 3.9. 2012 nenacházela ve spise DUR ke změně územního rozhodnutí č.j. S-MHMP 1026218/2010/OST/Fr z 21.2. 2011, a to údajně proto, že byla zaslána Městskému soudu, který pod č.j. 5 A 86/2011 eviduje žalobu podle ust. § 65 s.ř.s. proti tomuto rozhodnutí. Namítáme, že je nepřípustné, aby v případě projednávání změny územního rozhodnutí nebyla na stavebním úřadě k dispozici DUR vztahující se k předcházející změně původního územního rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009 a potvrzeného a změněného OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr. Podaný návrh na změnu územního rozhodnutí se potom stává nepřezkoumatelný a neprojednatelný a v rozporu s ust. § 94 (1) stavebního zákona nelze posoudit rozsah navrhované změny. Pokud DUR ke změně

územního rozhodnutí č.j. S-MHMP 1026218/2010/OST/Fr z 21.2. 2011 nebyla ve spise dne 3.9. 2012, nemohla být ve spise ani během konání ústního jednání dne 28.8. 2012, se kterým stavební úřad spojuje zásadu koncentrace.

Odvolatel namítá porušení ust. § 38 odst. 5) správního řádu, neboť dne 3.9. 2012 bylo zástupci odvolatele částečně znemožněno seznámit se se spisem a o částečném znemožnění seznámení se se spisem nevydal stavební úřad usnesení. Dne 3.9. 2012 se zástupce účastníka řízení pokusil seznámit se spisem v plném rozsahu podle § 38 odst. 4) správního řádu, tj. včetně pořizování fotokopií celého spisu. Stavební úřad umožnil činit jen kopie části spisového materiálu, konkrétně stanovisek, vyjádření DOSS, návrhu na vydání ÚR apod., avšak nebylo umožněno činit si kopie z DUR (dokumentace záměru) s odkazem na to, že jde o „projektovou dokumentaci“ podle § 168 stavebního zákona. Podle ust. § 86 (2) písm. d) je však v územním řízení pojednávána „dokumentace záměru“, nikoli „projektová dokumentace“, jak je tomu v řízení stavebním. Odvolatel namítá, že ust. § 13 zák.č. 360/1992 Sb. stanoví, že dokumenty označené autorizovanou osobou jsou pro úřední účely veřejnými listinami. Zvláštní předpis - autorský zákon zák.č. 121/2000 Sb. v § 3 stanoví, že „Ochrana podle práva autorského se nevztahuje na úřední dílo, jímž je právní předpis, rozhodnutí, opatření obecné povahy, veřejná listina, veřejně přístupný rejstřík a sbírka jeho listin...“ Smyslem § 168 (2) stavebního zákona je nahlížení do spisu dle zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví, a na ten je taky ve stavebním zákoně (§ 168) přímý odkaz. V probíhajícím územním řízení nelze aplikovat § 168 stavebního zákona a odepřít přístup do spisu. Účastník řízení má právo seznámit se se spisem v plném rozsahu včetně pořizování kopií. Právo přístupu do spisu a seznámení se s ním podle § 38 správního řádu znamená právo pořizovat si kopie, výpisy a opisy.

Odvolatel namítá, že podaná žádost o vydání územního rozhodnutí ze dne 29.6. 2012 neobsahuje výčet základních náležitostí žádosti včetně označení pozemků, na kterých má být stavba umístěna (viz. část II. žádosti s odkazem na blíže neurčený „seznam“). V celé DUR se potom nacházejí různé výčty pozemků změny záměru stavby, např. „Soupis dotčených pozemků“ SOD 40 bez data nebo ověření autorizovanou osobou (není proto jasné, zda jde o součást návrhu žadatele, nebo jen doklad stavebního úřadu). Podle § 45 správního řádu musí mít žádost náležitosti uvedené v § 37 správního řádu, tj. náležitosti podání a musí být zřejmé a jasné, co žadatel žádá. Žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby musí být zcela jednoznačná a plně vystihující požadavek žadatele. Stavební úřad není oprávněn dovozovat předmět a rozsah žádosti např. z příloh, stanovisek, listů dokumentace, protože může uplatňovat svojí pravomoc jenom k účelům, ke kterým mu byla zákonem svěřena (§ 2 (2) spr.řádu). Pokud se stavební úřad odchýlí od předmětu žádosti tak, jak je uvedena v návrhu a např. odvozuje její předmět z příloh návrhu, nejde již o rozhodování z moci úřední, a to je nepřípustné.

Odvolatel dále namítá věcné a formální vady vydaného koordinovaného závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011, kde chybí kvalifikované vyjádření (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona byla věc posouzena), ale i řádné a patřičně obsažné odůvodnění důvodů tohoto postupu. V předloženém závazném stanovisku je vysloven souhlas s blíže nijak nedefinovanou stavbou „Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická – 2.změna DUR – SOD 40 Patrový terminál BUS u st. Veleslavín“. Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro níž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Chybí koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy na celou změnu stavby v projednávaném

rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20). Odvolatel proto napadá koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Z vydaného rozhodnutí ani z podané žádosti o vydání změny územního rozhodnutí není zřejmé, jak byly vypořádány podmínky závěru zjišťovacího řízení EIA ukončeného dne 28.11. 2011 pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov, zejm. podrobný hydrogeologický průzkum. Namítáme dále, že umísťovaná stavba je v rozporu s podmínkou č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov k posouzení vlivů provedení záměru "Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A1 Dejvická (mimo) - Petřiny, provozní úsek V.A. Petřiny (mimo) - Motol" na životní prostředí, která zní: „*Další přípravu záměru orientovat tak, aby uvedení provozního úseku V.A trasy A metra do provozu bylo provedeno až po zprovoznění autobusového terminálu a parkoviště P + R na Dlouhé Míli a rychlodráhy Praha - Kladno.*“ Odvolatel namítá, že závěry zjišťovacího řízení EIA ukončeného dne 28.11. 2011 pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov byly porušeny, dále došlo vydáním napadeného rozhodnutí k porušení podmínky č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov a ve výsledku byl porušen § 10 (3) zákona č. 100/2001 Sb.

Odvolatel namítá, že předložená změna je v rozporu s ust. § 90 písm. a) stavebního zákona, tj. s platnou územně plánovací dokumentací. Změna ÚR umísťuje novou stavbu na ploše SV – všeobecně smíšené, tj. území sloužící pro umístění polyfunkčních staveb nebo kombinaci monofunkčních staveb pro bydlení, obchod, administrativu, kulturu, veřejné vybavení, sport a služby všeho druhu, kde žádná z funkcí nepřesáhne 60 % celkové kapacity území vymezeného danou funkcí. Plovoucí značka ZP vyjadřuje potom požadavek umístit parkovou plochu, jejíž lokalizace není z předložené DUR zřejmá a splnění požadavků ÚP neprůkazné. Velká část pozemků v k.ú. Vokovice se nachází ve funkční ploše ZMK, která je určena k funkčnímu využití jako přírodní krajinná zeleň, skupiny porostů, rozptýlené či liniové porosty dřevin i bylin, záměrně založené plochy a linie zeleně (parkové pásy), pobytové louky. Výjimečně přípustným funkčním využitím jsou parkovací a odstavňé plochy pouze pro uspokojení potřeb území vymezeného danou funkcí, nikoli formou P + R a dále stavby a zařízení pro provoz PID, což jistě není vybudování administrativního centra v 2.etapě. Veřejné parkoviště na ploše ZMK je proto porušením přípustného funkčního využití plochy. Odvolatel dodává, že platný územní plán umístění stavby nepřipouští, z tohoto důvodu probíhá v současné době projednání zadání změny územního plánu Z 2775/00 a Z 2776/00.

Odvolatel namítá nepřezkoumatelný výpočet koeficientu zeleně v Průvodní zprávě DUR, který zahrnuje také pozemky mimo projednávanou změnu, počítá s blíže neupřesněnou „zelení na konstrukci na střeše terminálu“, který má být zastavěn dalšími administrativními patry a nepřezkoumatelně shrnuje započitatelnou zeleň na rozlohu 7119,5 m². Výpočet koeficientu zeleně v DUR je nepřezkoumatelný. Průvodní zpráva DUR předložená v projednávném řízení již počítá se změnou veřejně prospěšné stavby terminálu na nástavbu administrativních podlaží, a tím nedodržení koeficientu zeleně.

Podle ust. § 94 (1) stavebního zákona lze územní rozhodnutí změnit na žádost oprávněného, jestliže se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území, a to tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. Odvolatel namítá, že žádné ze zákonem předpokládaných podmínek k postupu podle ust. § 94 (1) stavebního zákona však nenastaly, podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území se nezměnily a je umísťována zcela nová stavba v rozporu s podmínkou č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného

podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E
1A/495-8/Nov.

Navrhujeme proto postupovat tak, jak je uvedeno výše.

S pozdravem

Barbero s.r.o.
Petr Vykoukal
jednatel

Barbero s.r.o.
Sankovcova 188/16
170 00 Praha 7
IČ: 282 45 423

Magistrát hl.m. Prahy
Odbor stavební
Jungmannova 35/29
Praha 1

prostřednictvím

ÚMČ Praha 6
Odbor výstavby
Československé armády 23
Praha 6

sp.z.n SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

vyřizuje ing. arch. Jitka Krásná

V Praze dne 31.12. 2012

Tímto podle ust. § 81 zák.č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) podává Občanské sdružení Veleslavín – Vokovice k životu, IČ 22768513, se sídlem Ke Dvoru 774/3, 160 00 Praha 6 (dále jen „odvolatel“)

odvolání

proti rozhodnutí Odboru výstavby Městské části Praha 6 („stavební úřad“) č.j. MCP6 083249/2012 ze dne 6.12. 2012 („rozhodnutí“), a

navrhuje tímto,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí **zrušil pro nezákonnost a vrátil věc k novému projednání**. Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 6.12. 2012, a podané odvolání je proto včasné.

Odůvodnění:

Odvolatel namítá nesprávný výrok rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 (2) správního řádu, kde je umístována stavba v rozporu s původním územním rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněným rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále změnou územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 označována jako stavba veřejně prospěšná, přestože stavební úřad nepředložil žádný hodnověrný průkaz podle ust. § 2 (1) písm. l) stavebního zákona, že by se skutečně jednalo o stavbu pro veřejnou infrastrukturu určená k rozvoji nebo ochraně území obce, kraje nebo státu, vymezená ve vydané územně plánovací dokumentaci.

Na str. 19 odůvodnění rozhodnutí najdeme jen strohý odkaz na „změnu trasy metra schválenou usnesením Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 19/72 ze dne 18.9.2008 změnou územního plánu Z 1344/00 (pod evidenčním číslem 12/DM/6- Praha 6 – autobusový terminál Veleslavín)“, tato

změna územního plánu se však týká pouze trasy metra, nikoli výstavby multifunkčního terminálu, který se má proměnit v komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. „2.etapa záměru“, tj. nástavba administrativních podlaží, dramatická redukce parkovacích míst P&R o 300 stání ve prospěch administrativy.

Označení stavby za „veřejně prospěšnou“ je vedeno pouze s cílem zkrátit procesní práva účastníků řízení ve smyslu ust. § 2 (5) zákona 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury (v předmětném případě již soud odmítl žalobu jiného občanského sdružení na předcházející změnu územního rozhodnutí jako opožděnou právě z důvodu nedodržení procesní lhůty k podání žaloby).

Změna územního rozhodnutí tedy v žádném případě nečiní z umístěvané stavby stavbu veřejně prospěšnou – naopak – jedná se o stavbu nelegální, neboť způsobuje nadlimitní - právními předpisy nepovolenou zátěž území, je proto nelegální a nepřipustná.

Ústavní pořádek ČR obsahuje rovněž Listinu základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.), jež ve svém čl. 35 odst. 1 přiznává každému právo na příznivé životní prostředí. Toto příznivé životní prostředí není definováno jako antropogenně nedotčené prostředí - to ve střední Evropě už prakticky vymizelo - ale jako prostředí antropogenně zatěžované pouze podlimitně, tedy prostředí znečišťované a zatěžované důsledky lidské činnosti včetně všemožných fyzikálních, chemických či biologických emisí a činitelů (včetně hluku, světla, různých záření, zápachu atd.) v míře, jíž připouštějí české zákony, tedy jež nedosahuje mezních hodnot, limitů, jež nepřekračuje meze tolerance a přípustné četnosti překročení předepsaných hodnot apod.

Tuto základní ústavní ideu dále rozvíjí zákon o životním prostředí v platném znění (č. 17/1992 Sb.). Definuje únosné zatížení území, a to v § 5: *"Únosné zatížení území je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí, zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability."*

Dále definuje znečišťování životního prostředí ve svém § 8 odst. 1: *"Znečišťování životního prostředí je vnášení takových fyzikálních, chemických nebo biologických činitelů do životního prostředí v důsledku lidské činnosti, které jsou svou podstatou nebo množstvím cizorodé pro dané prostředí."* Toto znečišťování může být podlimitní, tedy dovolené, nebo nadlimitní, tedy protiprávní.

Dále definuje poškozování životního prostředí ve svém § 8 odst. 2: *"Poškození životního prostředí je zhoršování jeho stavu znečišťováním nebo jinou lidskou činností nad míru stanovenou zvláštními předpisy."* Poškození prostředí je již jednoznačně pouze nadlimitní a tedy protiprávní.

V § 11 tento zákon stanoví, že: *"Území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení."*

V § 12 pak uvádí *"Přípustnou míru znečišťování životního prostředí určují mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým stavem poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí. Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností."*

Konečně v § 13 je definována zásada předběžné opatrnosti, reagující na nevyhnutelně pouze dílčí poznání reálných souvislostí a na běžnou míru nejistoty a pravděpodobnosti, jež provází lidské poznání světa: *"Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit."*

Z uvedeného je zřejmý zákonný zákaz zatěžování kteréhokoli území nad přípustnou míru, jíž opět jako u příznivého životního prostředí definuje jeho zatěžování lidskou činností pouze v podlimitním rozsahu.

Namítáme, že zmatečné a nepřezkoumatelné jsou další části výroku č. I rozhodnutí, které označují platnost starých výkresů a jiné nahrazuje novými. Zástupce našeho sdružení Ing. John se v prvoinstančním spise opakovaně pokoušel seznámit se s DUR na původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále DUR na změnu územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010, nicméně tyto se přinejmenším v září 2012 ve spise vůbec nenacházely, což lze doložit mj. zápisem o nahlížení do spisu ze dne 3.9. 2012.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí na str. 29 sám přiznává, že k dispozici na stavebním úřadě nebyla vůbec DUR z předcházejících územních rozhodnutí, která jsou měněna, což zdůvodňuje tím, že „*obsah předcházejícího řízení nebyl předmětem tohoto rozhodovacího procesu. Kompletní podklad k 1. změně územního rozhodnutí v té době sloužil jako podklad k soudnímu řízení*“. To znamená, že se účastníci řízení nikdy nemohli seznámit s úplnými podklady rozhodnutí a vydané rozhodnutí je nezákonné.

Výrok o „rozhodnutí o změně rozhodnutí o umístění stavby veřejně prospěšné“, jaký obsahuje napadené rozhodnutí, je proto nesprávný, protože původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr žádnou veřejně prospěšnou stavbu neumístilo a změna územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 sice ve výroku obsahuje zmínku o umístění „veřejně prospěšné stavby“, nicméně jde pouze o blanketní označení bez reálně zdůvodněného obsahu, neboť v roce 2010 se územní rozhodnutí v žádném případě neměnilo k umístění stavby multifunkčního komerčního terminálu s administrativní funkcí, jak pro předmětnou stavbu předpokládá závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785 ze dne 28.11. 2011 vydaný pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov vydán.

Vydané rozhodnutí je nesprávně vydáno s odkazem na ust. § 94 (1) stavebního zákona, když ust. § 94 (3) stavebního zákona stanoví, že „*územní rozhodnutí lze z moci úřední změnit nebo zrušit v řízení o umístění veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření*.“

V průběhu řízení vznesl odvolatel námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona, který ukládá žadateli povinnost zajistit, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace musí být grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí.

Odvolatel namítal, že obsah oznámení tak, jak jej vyvěsil žadatel, neodpovídal zákonným požadavkům ust. § 87 stavebního zákona, zejm. pokud přihlídneme k závažnosti a významu stavby pro celou městskou část Praha 6 – Veleslavín. Konkrétně namítal následující: „*Nejedná se o „dílčí změny stavby“, ani o změnu územního rozhodnutí, ale o zcela novou, jinou stavbu, mnohonásobně větší, která bude mít jiné, zásadně větší negativní vlivy na okolí. Povrchové obratiště se stáním pro 14 autobusů má být nahrazeno patrovou mnohopodlažní budovou s kapacitou stání 28 autobusů a 650 vozů parkoviště P+R a mají být zřízeny 2 nové křižovatky s Evropskou ulicí. Je proto nutné zahájit zcela nové územní řízení, vč. vyjádření všech orgánů a organizací. Vývěska investora na oplocení staveniště je matoucí, mnoho dotčených vlastníků mohlo být uvedeno v omyl a dnešního jednání se proto nezúčastnili.*“

Na námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona žadatelem stavební úřad nepřezkoumatelně reaguje na str. 27 odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad zde obhájí nedodržení ust. § 87 stavebního zákona tím, že „sice nebylo vyjmenováno celé funkční využití objektu, což nebylo

úplně možné při tak obsáhlém předmětu řízení“. S ostatními námitky se stavební úřad nevypořádal a porušil tak ust. § 68 (3) správního řádu.

Mezi principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolají i jeho přesvědčivost. Správní orgán je tak povinen se při řízení zabývat podrobně všemi hledisky, které zákon předkládá, a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, když posuzoval dodržení ust. § 87 stavebního zákona a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečné rozhodnutí. Obecné a toliko rekapitulační odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, který v něm pouze uvádí skutková zjištění typu že „se jedná o stavbu rozsáhlou, jejíž podrobnosti nelze prezentovat kompletně na vyvěšené informaci na místě stavby“ (viz. str. 29 odůvodnění), neodpovídá stanoveným požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí, resp. na jeho přesvědčivost.

Odvolatel namítá rovněž porušení ust. § 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření žadatelem, a to z důvodu, že vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona opoměla pozemky parc.č. 632/1 a 633/1 k.ú. Veleslavín, kterých se řízení o změně územního rozhodnutí podle oznámení o zahájení řízení ze dne 24.7. 2012 č.j. MCP6 059548/2012 také týkalo.

Odvolatel dále namítá, že zatímco vedené řízení se týká změny územního rozhodnutí z hlediska umístění terminálu BUS a přeřechení stanice Veleslavín se stavebními objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20, vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona informuje jen o „díličích změnách“ stavby SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleslavín. Chybí označení územního rozhodnutí, jehož změna je předmětem řízení, uvádí nepravdivý údaj, že záměr byl posuzován úplným posuzováním podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. (změna záměru prošla pouze zjišťovacím řízením zakončeným závěrem zjišťovacího řízení ze dne 28.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov).

Součástí vyvěšené informace o záměru byla informace, že „podrobnější grafické znázornění je k dispozici u stavebního úřadu ÚMČ Praha 6 v předložené PD“. Samotná informace potom na konkrétnější grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí, zcela rezignuje a porušuje tak ust. § 87 (2) stavebního zákona.

V samotném spise na stavebním úřadě přitom nebylo možné žádné doklady avizované stavebním úřadem dohledat, jak totiž vyplynulo ze zápisu o nahlížení do spisu dne 3.9. 2012, stavební úřad v rozporu s ust. § 17 správního řádu týden po ústním jednání 28.8. 2012 ještě vůbec nevedl soupis součástí spisu, tzn. je nepřezkoumatelné, jaké podklady byly do spisu vloženy po datu konání veřejného ústního jednání. Odvolatel proto namítá porušení ust. § 17 správního řádu.

Stavební úřad se v rozporu s ust. § 68 (3) správního řádu nezabýval ani jednou z námitek doplněných odvolatelem na podatelnu dne 10.9. 2012 a na str. 30 v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se jimi podle ust. § 89 (1) stavebního zákona nezabýval s odkazem na zásadu koncentrace.

S ohledem na zásadu rovnosti zbraní je tedy v rozporu s ust. § 2 (3) a ust. § 4 (4) správního řádu, pokud stavební úřad spojuje s ústním jednáním zásadu koncentrace, ačkoli sám prokazatelně v průběhu řízení porušil zákon (ust. § 17 správního řádu), a na základě takového hrubě nesprávného úředního postupu udělil tajemník ÚMČ Praha 6 Jan Holický Petru Malotínovi, vedoucímu stavebnímu úřadu a nadřízenému úřední osoby arch. Jitky Krásné písemnou výtku ze dne 25.10. 2012 pod č.j. TA3 149/12.

V důsledku rezignace stavebního úřadu na vedení soupisu součástí spisu nebyla ke dni 3.9. 2012, tj. po konání veřejného ústního jednání projednávaná dokumentace svým rozsahem a obsahem, členěním včetně nomenklatury v souladu s požadavky vyhl.č. 499/2006 Sb. Chyběl např. i seznam příloh, tj. obsah projednávané dokumentace, nejen ve stavu, kdy byla podána žádost, ale ani v aktuálním stavu a není naprosto zřejmé, co kdy a kým bylo aktuálně

doplňováno, upravováno či v DUR nahrazováno. Za takové situace odvolatel namítá, že spis není jako celek přezkoumatelný a není proto možné zpětně možné dohledat a hodnověrně a přezkoumatelně doložit, kdy a který dokument byl do spisu vložen, což činí spis nepřehledný a zásadu koncentrace neaplikovatelnou (odkazuje zde na judikaturu Městského soudu v Praze).

Odvolatel v průběhu řízení namítal nesprávnost, věcné i formální nedostatky závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší a navrhoval mj. předložit aktuální a doplněnou rozptylovou studii. Stavební úřad se jimi odmítl zabývat se zdůvodněním, že „dotčené orgány na úseku péče o životní prostředí, ochrany veřejného zdraví a ochrany podzemních a povrchových vod sledující vliv stavby i dopravní zátěže na území (škodlivých exhalací, hluku, ořesů, vibrací, prachu...) vyslovily se stavbou z hlediska jimi chráněných veřejných zájmů souhlas. Z tohoto důvodu také stavební úřad nepožadoval další podrobnější podklady.“

Takové paušální a nepřezkoumatelné odůvodnění zamítnutí námítky odvolatele porušuje jak ust. § 68 (3) správního řádu, tak je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. rozsudkem vydaným pod č.j. 4 As 24/2009 – 205, ve kterém je uvedeno, že stavební úřad má povinnost zabývat se námitkami, které byly vzneseny ve vztahu k vyjádření DOSS v průběhu územního řízení, a to zejména za situace, kdy je neshledal důvodnými a zamítl je. Jak NSS judikoval, „S takovými námitkami se totiž musí stavební úřad vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí, neboť pokud tak neučiní v dostatečném rozsahu, zatíží své rozhodnutí vadou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 130/2000 - 37, publikovaný pod č. 640/2005 Sb. NSS). Pokud tedy v těchto případech účastník územního řízení poukazuje na konkrétní skutečnosti, jež zpochybňují některé závěry obsažené v předložených stanoviscích, musí se s těmito tvrzeními stavební úřad důkladně zabývat, a to i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení stanovených limitů a norem. Vlastní existence stanovisek dotčených orgánů státní správy totiž nezabavuje stavební úřad jeho základní povinnosti učinit finální závěr a rozhodnutí. Předložená stanoviska mu k tomu mají jen pomoci a jeho rozhodování ulehčit. Nejsou však sama o sobě kritériem, které by bez dalšího poukazovalo na nedůvodnost předložených námítek. Pouhý odkaz na tato stanoviska a rozličná vyjádření jiných správních orgánů však není dostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní uvážení stavebního úřadu a posouzení předložených námítek účastníků řízení po stránce věcné. Tyto závěry odpovídají ustálené judikatuře (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008 - 123 a ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 30, oba dostupné na www.nssoud.cz).“

Odvolatel znovu namítá, že ve spise se nenachází aktuální a platné závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší. Od 1.9. 2012 vstoupil v účinnost nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, který stanoví v ust. § 11, že závazné stanovisko k umístění stavby parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (projednávaná změna ÚR umísťuje min. 600 stání) vydává ministerstvo životního prostředí. Podle nového zákona a jeho příloh se při vydání závazného stanoviska vychází mj. z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

Ve spise je doloženo pouze závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI staré téměř rok, a dále další závazné stanovisko z 9.1. 2012, obě vydané podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., nehledě k jejich nepřezkoumatelnosti a formálním nedostatkům a porušení ust. § 4 (3) stavebního zákona („Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnila podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořizené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží“).

Správní rozhodnutí musí být vydáno podle předpisů platných v době jeho vydání, nikoli podání žádosti o vydání rozhodnutí nebo data, kdy jsou datována (závazná) stanoviska DOSS.

Blíže lze odkázat např. na precedentní judikát Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 A 516/94, hojně citovaný v pozdějších nálezech Ústavního soudu: „Rozhodnutí správního orgánu je zákonné, je-li vydáno v souladu se zákonem platným v době jeho vydání. Rozhodující není proto zákonná úprava platná v době zahájení řízení (podání žádosti), pokud to zákon výslovně nestanoví.“

Dodáváme, že vedené řízení není řízením na úseku ochrany ovzduší, aby mohlo být dokončeno podle dosavadních právních předpisů.

Závazné stanovisko OOP MHMP z 9.1. 2012 pod č.j. S-MHMP 1092207/2011/1/OOP/VI vydané na úseku ochrany ovzduší je vydané podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., požadujeme proto jeho přezkum podle ust. § 149 správního řádu.

Napadáme rovněž postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že „*Stavba autobusového terminálu předloženého rozsahu je při ulici Evropské akceptovatelná neboť urbanistický charakter místa je determinován samotnou funkcí ulice Evropské, která slouží jako hlavní spojnice mezi letištěm a centrem města, podél které se soustřeďují zvláště v oblasti mimo centrum stavby velkého měřítka –obsahující hromadné garáže, administrativní budovy a služby a v oblasti Červeného vrchu vysoké panelové bytové domy. Měřítkem ani architektonickým pojetím jednoduché minimalistické fasády tedy nepůjde o stavbu při Evropské ulici neobvyklou, naopak svou výškou jednoho podlaží nebude rušivě zasahovat do horizontu, když bude její větší část podzemní. I z hlediska ochrany přírody a krajiny a možného vlivu na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku místa a oblasti s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině vyslovil dotčený orgán OOP MHMP s e změnou – umístěním terminálu souhlas vyjádřením pod č.j. S-MHMP- 0726139 /2011/ 1/ OOP /VI ze dne 29.11.2011“.*

Namítáme, že umístění stavby je v rozporu s čl. 4 (1) OTPP, neboť umístění stavby a míra zastavění pozemku vůbec neodpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Krychlová architektura narušuje ráz místa památkové rezervace v hl.m. Praze z roku 1981. Z dokumentace není patrné jednoznačné řešení fasády (barevnost), druh zvolených oken apod. Umístěním stavby a jejím následným provozem by bylo nad přípustnou míru obtěžováno okolí, a to zejména v okolním obytném prostředí ulic Ke Dvoru, Na luzích a Nad stanicí.

Stavební úřad se v rozporu se stavebním zákonem (§ 1 odst. 2 ve spojení s § 2 odst. 3) nezabýval zachováním souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu práv vlastníků sousedních nemovitostí. Necitlivě pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Navrhovaná stavba je předdimenzována a způsobila by nadměrné zatížení lokality s navazujícími problémy. Stavba je ukázkou nevhodného zahušťování stávající zástavby. Zatímco územní plán stanoví jen velmi obecné podmínky případné zástavby (a zabývá se mj. tím, zda je území vůbec zastavitelné), územní rozhodnutí již posuzuje konkrétní zamýšlenou stavbu, a tedy je zřejmé, že posuzuje její případnou realizaci z bližšího měřítka a ve vazbě na konkrétní poměry v předmětné lokalitě. Územní plán je tedy nástrojem koncepčním; naopak územní rozhodnutí je realizačním nástrojem a jediné může zvažovat dopady konkrétní navrhované stavby na okolí.

Umísťovaná budova je svým hmotovým uspořádáním odlišná od sousedních objektů, tj. obsahuje výrazné odlišující se prvky a svou hmotou značně vystupuje (např. délka fasády 170 m apod.).

Namítáme, že vyjádření OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 vydané pod sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI se zcela nedostatečně a nepřezkoumatelně vyjadřuje k zásahu stavby do krajinného rázu z hlediska ust. § 12 ZOPK.

Namítáme, že pro celou změny stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20) chybí závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy podle § 149 správního řádu. Závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 je vydáno pouze k změně DUR pro stavbu SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veveslavín. Podklady pro závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 (hlukové studie) nejsou vyhotoveny podle právní úpravy účinné od 1.11. 2011, tj. nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Odvolatel brojí proti tomu, že realizace záměru vyvolá nárůsty hodnot hluku v blízkosti křižovatky ulic Evropská – Veveslavínská - Vokovická a to dopravou vyvolanou provozem umístované stavby. Proto z hlediska ochrany před hlukem podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací záměr stavby odporuje § 12 a příloze 3) této vyhlášky. Další nárůst automobilové dopravy v křižovatce ulic Evropská – Veveslavínská - Vokovická pod vlivem realizace záměru by prokazatelně zvýšil hlukovou zátěž, což je z hygienického, dopravního i právního hlediska nepřijatelné. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádná konkrétní opatření ke snížení nebo kompenzaci negativních hlukových vlivů z vyvolané dopravy.

Z hlukové studie ATEM – Ateliér ekologických modelů s.r.o.vyplývá, že hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru budoucí stavby budou v noční i denní době překročeny. Společně s hlukem vyvolaným zvýšenou dopravou dojde k přetížení stávající hlukové zátěže v území a nelegální nadlimitní zátěž lokality.

Předložené závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m.Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 neobsahuje žádné zdůvodnění, jak mohlo být vydáno kladně navzdory závadnému stavu doloženému odbornou studií. Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13, která se týká změny umístění a rozsahu stávající protihlukové stěny. Stavební úřad zde uvádí, že „*Stávající protihluková stěna situovaná paralelně severně od ulice Evropské bude upravena tak, že bude odstraněn úsek stávající stěny mezi západním věžovým pavilonkem vystupujícím z obrysu stěny a zálivem zdi, kterým prostupuje pěší komunikace od Evropské směrem k ulici Ke Dvoru. V tomto úseku bude nový úsek protihlukové stěny. Bude umístěn na pozemcích: pč. 1367/3, 589, 588, 587/2, 1367/1, 1366/4, 1366/1, k.ú. Vokovice. Jižním roh nadzemní části na západní straně zdi bude ve vzdálenosti cca 2,5m severně od severní hranice pozemku 1324/4, na východní okraji bude ve vzdálenosti cca 3,7m od severní hranice pozemku 1324/5 k.ú. Veveslavín. Oproti původnímu, odstraněnému úseku stěny bude posunuta maximálně 2,0 m severním směrem. Celková rozvinutá délka stěny bude cca 69m. Výška stěny bude v rozmezí min. 4,00m – max. 5,75m (dle nivelety Evropské třídy).*“

Namítáme, že zvolené řešení fakticky zmenšuje ochranu proti hluku a výška stěny jen 4 – 5,75 je zcela nedostatečná, ochranu by mohla zajistit stěna o výšce min. 8 metrů.

Nové znění podmínky výroku rozhodnutí č. 13 zcela nepřipustně stanoví umístění nové protihlukové stěny jako podmíněné rozhodnutím o odstranění stávající stěny, které má být projednáno v blíže neurčitěm „*následném samostatném řízení*“. Odvolatel namítá, že není

zajištěna koordinace a vymahatelnost protihlukových opatření, což znamená, že stavba je umístěna navzdory tomu, že není řešen hluk z její stavby a zejm. provozu.

Napadáme proto postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012.

Namítáme, že studie EIA prokázala výskyt ohroženého druhu čmeláka *Bombus hortorum* v zájmové lokalitě. Namítáme proto nezbytnost prokázat či vyloučit výskyt chráněných živočichů a protože jde o zásah do biotopu chráněných druhů živočichů, měl by být proto v rámci řízení podle § 56 z.č. 114/1992 Sb. uloženo biologické hodnocení znaleckým posudkem, v souladu se zásadou materiální pravdy a vydáno rozhodnutí o výjimce z ochrany podle ust. § 56 z.č. 114/1992 Sb.

Odvolatel brojí proti tomu, že žádné stanovisko či vyjádření orgánu ochrany přírody doložené ve spise se možným výskytem chráněných druhů vůbec nezabývá. Namítáme, že se v průběhu přípravy stavby zcela zanedbal a opomněl biologický průzkum a výskyt chráněných druhů nebyl hodnověrně vyloučen, přičemž chybí platné a aktuální stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K záměru stavby vydal závazné stanovisko MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011. V tomto stanovisku se MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu zcela opírá o vyjádření NPÚ z 29.8. 2011, aniž by předložil jedinou vlastní přezkoumatelnou úvahu či hodnocení megalomanského komerčního záměru stavby.

Stavba se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl.m. Prahy, jehož hlavním účelem je ochrana krajinného a urbanistického kontextu. Umisťovaná stavba zahuštěním zástavby vytváří rušivou dominantu, a řešení střechy společně s jejím osázením zelení znamená destrukci architektonických a urbanistických hodnot historického jádra Prahy.

Namítáme, že místo stavby je navíc mimořádně pohledově exponované a převýšená stavba zde vstupuje do kontextu širokého okolí. Individualisticky pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Takto sporný projekt nevyšel z promyšlené regulace lokality, ale ze snahy prosadit komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. 2.etapa záměru, tj. nástavba administrativních podlaží a dramatická redukce parkovacích míst P&R o 300 stání ve prospěch administrativy. Namítáme proto věcnou nesprávnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost závěrů závazného stanoviska MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011 a napadáme ho postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Namítáme, že projednávaná změna územního rozhodnutí je v rozporu s podmínkou č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov k posouzení vlivů provedení záměru "Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A1 Dejvická (mimo) - Petřiny, provozní úsek V.A. Petřiny (mimo) - Motol" na životní prostředí, která zní: „Další přípravu záměru orientovat tak, aby uvedení provozního úseku V.A trasy A metra do provozu bylo provedeno až po zprovoznění autobusového terminálu a parkoviště P + R na Dlouhé Míli a rychlodráhy Praha - Kladno.“

Podaný návrh na změnu ÚR je v rozporu s ust. § 10 (3) a (4) zákona č. 100/2001 Sb., neboť stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, zejm. stavebního zákona. Správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k

provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů.

Pokud byl dne 28.11. 2011 pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov vydán závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785, potom je takový závěr v rozporu s výše uvedeným platným stanoviskem ze dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov.

Vytržení dílčí části dopravního řešení P + R v rámci prodloužení trasy metra A v rámci posuzování EIA záměru PHA 785 a jeho podložení vysoce nevhodnými studiemi (hluk, rozptylové podmínky) vydanými na základě neplatných právních předpisů (nař.vl. č. 148/2006 Sb. nebo zákon č. 86/2002 Sb.) představuje typickou ukázkou tzv. fragmentace EIA.

Nelegální a zákon obcházející je jakákoli fragmentace záměrů, jež podle českého práva podléhají posouzení EIA, viz. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5. 2008 ve věci sp.zn. 10/Ca 32/2006 ve zcela obdobné věci: *"Soud došel k závěru, že stavba ... (komplex staveb "Dopravní řešení Pankrácké pláň") ... je ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. jedním záměrem. Účelem posuzování vlivů na životní prostředí (§ 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popř. opatření podle zvláštních předpisů a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti ... Má-li být tento účel naplněn při rozhodování o umístění stavby a tedy před vlastní realizací, pak je nutno návrh na umístění stavby z hlediska dopadu na životní prostředí posuzovat jako celek a jeden záměr, nikoli jednotlivé stavební objekty (části celku) vytrhávat a považovat za samostatné; realizace stavby jako celku bude vykazovat onen dopad, nikoli její dílčí části. To, že části celku by v případě nerealizování návrhu v úplnosti byly schopné případně i samostatně svoji funkci plnit, nemůže ovlivnit to, zda návrh jako jeden záměr má být podroben posouzení vlivu na životní prostředí. Účelové dělení souboru staveb na dílčí, s tím, že jde o záměry samostatné, je obcházením zákona"*

V odůvodnění napadeného rozhodnutí není nijak vypořádáno kácení dřevin rostoucích mimo les vyvolané umístěním záměru. Stavbu nelze umístit bez podkladového pravomocného rozhodnutí o kácení dřevin, v tomto případě asi 56 stromů. Sadové úpravy popisované v DUR jsou neurčité a nevyjádřil se k nim orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody může totiž svým rozhodnutím stanovit zcela jiné sadové úpravy (tzn. náhradní výsadbu), a vydaná změna ÚR pak bude v rozporu s podkladovým rozhodnutím orgánu podle zvláštních předpisů. Z tohoto důvodu je nevhodný také výpočet koeficientu zeleně v DUR.

Napadáme závazné stanovisko odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 pro jeho nezákonnou formu a dále pro věcnou nesprávnost. Namítáme, že stávající komunikace kapacitně nevyhovují dle čl. 9 OTPP.

Nikde v DUR není řešen technický stav okolních komunikací, který je špatný. Každé další zatížení těžkou stavební technikou, těžkými kamiony, automobily je v rozporu s § 26 zák.č. 13/1997 Sb. a přímo ohrožuje bezpečnost silničního provozu a zdraví jeho účastníků. Co se týče řešení dopravy v pohybu, neobsahuje předložený návrh přezkoumatelné údaje o dopravní situaci v lokalitě Ke Dvoru, Na luzích a Nad stanicí, která mimořádně nepříznivá.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13 týkající se dopravního řešení (doprava v pohybu) tak, že *„na jižní vozovku ulice Evropské bude připojen výjezd z podzemních garáží pro osobní auta š. cca 4m, který bude cca 95m západně od křižovatky ulic Evropská – Veleoslavínská – Vokovická, nově bude výškově upraven přejezd přes tramvajovou trať v šířce 4,0m. U západního čela tramvajové zastávky bude přechod přes jižní vozovku v návaznosti na přechod přes severní vozovku a tramvajové těleso s vyčkávacím prostorem š.2m. Chodník podél vozovky a terminálu bude v šířce 4,0-5,5m“*.

Namítáme, že vzdálenosti křižovatek nesplňují požadavky ČSN736110 (150 m), dojde k trvalému ucpávání provozu na Evropské, protože nebude možné synchronizovat příjíždějící vozy od nejbližších křižovatek z jednoho směru 510 m, z druhého 90 m. Navzdory naší námítce a námítkám dalších účastníků řízení nebyla předložena žádná studie dopravy v pohybu.

V závazném stanovisku odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 dále chybí kvalifikované vyjádření (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona byla věc posouzena), ale i řádné a patřičně obsažné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Namítáme, že závazné stanovisko bylo vydáno před téměř 1,5 rokem, je propadlé a neaktuální. V předloženém závazném je vysloven souhlas se stavbou bez odkazu na konkrétní dokumentaci záměru (autor, stupeň, datum apod.). Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro níž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Odvolatel žádá o přezkum závazného stanoviska odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 podle ust. § 149 správního řádu.

Namítáme naprostou nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí pro rozpor s ust. § 68 (2), kde není umístěvaná stavba definována přezkoumatelným odkazem na DUR včetně jejího stupně, datumu vyhotovení, nic o datumu vyhotovení nebo stupni DUR není uvedeno ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí (v odůvodnění na str. 19 je pouze uvedeno, že autorem DUR má být METROPROJEKT Praha a.s., hl. Inženýr projektu ing. Vladimír Bartoň). Není tedy vůbec zřejmé, kdo je autorem změnových výkresů a celé DUR, podle které je napadené rozhodnutí vydáno.

Podkladové závazné stanovisko odboru bezpečnosti a krizového řízení MHMP ze dne 09.08.2011, č.j. S-MHMP 736194/2011/OKR je zcela blanketní a bez obsahu. Tyto vady způsobují jeho neplatnost, napadáme jej proto podle ust. § 149 správního řádu a žádáme jeho přezkum.

Napadáme postupem podle ust. § 149 správního řádu závazná stanoviska Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-4/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 2.9.2011 a Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-6/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 9.12.2011, neboť nebyla vydána k aktuální DUR nacházející se ve spise. Odvolatel dále namítá, že orgán policie neposoudil bezpečnost výjezdů z terminálu z hlediska právních předpisů na úseku bezpečnosti silničního provozu, zejm. podle zákona o pozemních komunikacích.

Výrok rozhodnutí stanoví v podmínce č. 1, že „rozsah změny nově dokladují ověřené výkresy“, přičemž je dále na str. 2 výroku rozhodnutí uvedeno „*Vyjma SOD 05 – Stanice Veleslavín, na kterou má dopad výstavba SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleslavín – viz textová část a výkresová příloha*“.

Odvolatel namítá, že úřední deska žádnou další textovou či výkresovou přílohu neobsahovala. Textová či výkresová příloha, na kterou odkazuje výrok rozhodnutí nebyla zveřejněna a doručena účastníkům řízení, aby se mohli seznámit s úplným rozhodnutím.

Rozhodnutí neobsahuje přehlednou grafickou situaci informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území. Výrok prvostupňového rozhodnutí je neúplný, nesrozumitelný a nepřesvědčivý. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad není stanovena, nicméně je na stavebním úřadu, jakým způsobem zajistí, že v rozhodnutí bude celá

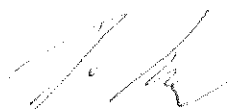
srozumitelná informace o povolené stavbě. Rozhodnutí musí tvořit úplný informační celek, který doručen účastníkovi, musí i po letech a bez přístupu ke spisu nést celou informaci o umístěné stavbě. Stavební úřad nezajistil jasné a srozumitelné sdělení informace o tom, jak má navrhovaná stavba vypadat, situování vůči okolí, ale pouze v rozhodnutí odkázal na nezveřejněnou „*textovou a výkresovou přílohu*“, kterou nijak přesně nespecifikoval a je tedy možná záměna. Bylo by vhodné uvést například alespoň označení autora a datum vyhotovení. V rozhodnutí chybí poučení, kde a kdy je možno tuto výkresovou přílohu vidět, když u rozhodnutí při jeho doručování nebyla prokazatelně vyvěšena. Stavební úřad rád využívá argument, že vše je k dohledání ve spise, ve kterém však ještě ke dni 3.9. 2012 panoval naprostý zmatek a stavební úřad hrubě pochybil, když ani nevedl soupis jeho součástí podle ust. § 17 správního řádu. Výše uvedené je tedy zásadní vadou řízení způsobující nezákonnost, protože nedílná součást rozhodnutí nebyla doručována v rozporu s § 25 správního řádu.

V předloženém závazném stanovisku Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 je vysloven souhlas s blíže nijak nedefinovanou stavbou „*Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická – 2.změna DUR – SOD 40 Patrový terminál BUS u st. Veleslavín*“. Chybí koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy na celou změny stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20).

Namítáme, že závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro níž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Odvolaatel proto napadá koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 postupem podle ust. § 149 správního řádu.

S pozdravem

Ing. Jiří John
předseda občanského sdružení
VELESLAVÍN–VOKOVICE K ŽIVOTU,
IČO 22768513

Magistrát hl.m. Prahy
Odbor stavební
Jungmannova 35/29
Praha 1

prostřednictvím

ÚMČ Praha 6
Odbor výstavby
Československé armády 23
Praha 6

Urad mestske casti Praha 6
Doruceno: 04.01.2013
MCP6 001053/2013
listy:1 prílohy:

mcp6es50776557

Ked

Ke sp.z.n SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

V Praze dne 2.1. 2013

Tímto podle § 81 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) podává Ing. Macko Jozef, bytem Ke Dvoru 1/775, 160 00 Praha 6, vlastník jednotky v č.p. 775 v k.ú. Vokovice (dále jen „odvolatel“)

odvolání

proti rozhodnutí Odboru výstavby Městské části Praha 6 („stavební úřad“) č.j. MCP6 083249/2012 ze dne 6.12. 2012 („rozhodnutí“), a

navrhuje tímto,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí **zrušil pro nezákonnost a vrátil věc k novému projednání**. Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 6.12. 2012, a podané odvolání je proto včasné.

Odůvodnění:

Odvolatel namítá především naprostou zmatečnost a z toho plynoucí nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Výrok rozhodnutí obsahuje z velké části popis stavby, nikoliv podmínky pro její umístění. Uvádím např.: na str. 9 *Tramvajová trať* popis stavebních úprav tramvajové tratě, nikoli její umístění, tedy něco, co není předmětem územního řízení. Na str. 8 jsou popisy komunikací:

„ V jihozápadním kvadrantu křižovatky Evropská-Veleslavínská-Vokovická bude zrušen povrchový terminál BUS (V.A1-05-46 Terminál BUS)včetně objektu zázemí terminálu BUS, vodovodní přípojky, kanalizační přípojky, přípojky elektro, přístřešků, gabionové opěrné zdi mezi stávající stanicí ČD a povrchovým autobusovým terminálem. Dále jsou zrušeny výstupy z podchodu metra do jižního chodníku ulice Evropské a výstup k povrchovému terminálu BUS. „

Přitom v území žádné stavby, jejichž rušení je popisováno, nejsou a nikdy nebyly. I v případě, že by se nějaké stavby „rušily“, nebylo by to předmětem územního řízení, ale řízení o

Macko

odstranění stavby. Je možno uvést další příklady zmatečnosti, což odvolací orgán nepochybně ověří.

Změnu vydaného a pravomocného rozhodnutí lze podle ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona provést tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Je však nesporné, že z nového rozhodnutí musí být zřejmé, co je měněné, resp. jak aktuálně rozhodnutí zní. Jestliže se jedná v pořadí o páté rozhodnutí v téže věci, není v silách účastníka řízení, ale, obávám se, ani v silách odvolacího orgánu, posoudit věcnou a formální stránku výsledného aktu – napadeného územního rozhodnutí o 2. změně záměru.

Podle citovaného § 94 odst. 1 lze změnu rozhodnutí provést v případě, že se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady v území. V posuzovaném případě nejen, že se územně plánovací dokumentace nezměnila, ale záměr je dokonce s územně plánovací dokumentací v rozporu, jak uvádím dále. Rovněž se nezměnily ani jiné podklady v území, natož pak podmínky v území. Podmínky v území by naopak výrazně změnil napadeným rozhodnutím umístěný záměr. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí argumentuje odkazem na jinou stavbu, modernizaci trati Praha - Kladno, jejíž nepřipravenost ovšem není „jiným podkladem“ a nelze z důvodu její nepřipravenosti umístit terminál v rozporu se záměry územního plánování. Terminál v území Dlouhé Míle byl posouzen v záměru prodloužení metra A, nikoliv v rámci modernizace trati Praha – Kladno, a jeho posun do obydlené části města je v rozporu s procesem posuzování záměrů podle zák. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

Odvolatel namítá nesprávný výrok rozhodnutí, tedy rozpor s ust. § 68 (2) správního řádu, kde je umístěvaná stavba v rozporu s původním územním rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněným rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále změnou územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 označována jako stavba veřejně prospěšná, přestože stavební úřad nepředložil žádný hodnověrný průkaz podle ust. § 2 (1) písm. l) stavebního zákona, že by se skutečně jednalo o stavbu pro veřejnou infrastrukturu určenou k rozvoji nebo ochraně území obce, kraje nebo státu, vymezenou ve vydané územně plánovací dokumentaci.

Na str. 19 odůvodnění rozhodnutí najdeme jen strohý odkaz na „změnu trasy metra schválenou usnesením Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 19/72 ze dne 18.9.2008 změnou územního plánu Z 1344/00 (pod evidenčním číslem 12/DM/6- Praha 6 – autobusový terminál Veleslavín)“ Tato změna územního plánu se však týká pouze trasy metra, nikoli výstavby multifunkčního terminálu, který navíc v další etapě se má proměnit v komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. „2.etapa záměru“, tj. nástavba administrativních podlaží. Součástí bude dramatická redukce parkovacích míst P&R této tzv. veřejně prospěšné stavby o 300 stání ve prospěch soukromé stavby administrativní budovy.

Označení stavby za „veřejně prospěšnou“ je vedeno pouze s cílem zkrátit procesní práva účastníků řízení ve smyslu ust. § 2 (5) zákona 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury (v předmětném případě již soud odmítl žalobu jiného občanského sdružení na předcházející změnu územního rozhodnutí jako opožděnou právě z důvodu nedodržení procesní lhůty k podání žaloby).

K tomu dále uvádím, že stavba „Terminálu“, přesto, že se snaží opřít o změnu UPn Z 1344/00 je v rozporu se záměrem územního plánování! Záměrem územního plánování je již cca po 20 let umístit Terminál a P+R na okraj Prahy do lokality Dlouhá Míle, do neobydlené oblasti, logicky v návaznosti na silniční okruh kolem Prahy, železniční dopravu Kladno-Praha, trasu metra A a letiště.

O tom svědčí i změna UPn Z 1000/00, schválená usnesením Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 30/86 ze dne 22.10.2009, vydaná jako opatření obecné povahy č. 6/2009 s účinností od 12.11.2009. V tomto materiálu je v části „Veřejně prospěšné stavby“, příloha č.2, uváděno

v kategorii DN pod pořad. číslem 1 autobusové nádraží Dlouhá Míle, v kategorii DR pod poř.č. 22 P+R opět Dlouhá Míle. Nikde v tomto materiálu není uvedena lokalita Veleslavín !!!

Podle „Vyhodnocení změny UPn SÚ hl.m.Prahy z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví zpracované dle zák. 100/2001 Sb., – SEA, která byla zpracována v rámci Z 1344/00 se rovněž uvádí Dlouhá Míle jako lokalita pro umístění dopravního terminálu a P+R (viz str.12).

V souladu s těmito dokumenty bylo vydáno UR, resp. stavební povolení, pro trasu metra A prodloužení Dejvice – Motol, jehož součástí je i řešení dočasného autobusového obratiště v prostoru stanice metra Veleslavín.

Toto řešení bylo v souladu se záměry územního plánu (etapové dočasné umístění ve Veleslavíně), protože je jako dočasná stavba umístěno povrchově. Proto trvám na tomto již schváleném a stavebním úřadem povoleném řešení.

Rovněž přemístění stávající protihlukové zdi do plochy ZMK by vyžadovalo změnu územního plánu!

Změna územního rozhodnutí tedy v žádném případě nečiní z umísťované stavby stavbu veřejně prospěšnou – naopak – jedná se o stavbu nelegální, neboť způsobuje nadlimitní - právními předpisy nepovolenou zátěž území, je proto nezákonná, a tudíž nepřipustná.

Ústavní pořádek ČR obsahuje rovněž Listinu základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.), jež ve svém čl. 35 odst. 1 přiznává každému právo na příznivé životní prostředí. Toto příznivé životní prostředí není definováno jako antropogenně nedotčené prostředí - to ve střední Evropě už prakticky vymizelo - ale jako prostředí antropogenně zatěžované pouze podlimitně, tedy prostředí znečišťované a zatěžované důsledky lidské činnosti včetně všemožných fyzikálních, chemických či biologických emisí a činitelů (včetně hluku, světla, různých záření, zápachu atd.) v míře, jíž připouštějí české zákony, tedy jež nedosahuje mezních hodnot, limitů, jež nepřekračuje meze tolerance a přípustné četnosti překročení předepsaných hodnot apod. Tuto základní ústavní ideu dále rozvíjí zákon o životním prostředí v platném znění (č. 17/1992 Sb.). Definuje únosné zatížení území, a to v § 5: *"Únosné zatížení území je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí, zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability."*

Dále definuje znečišťování životního prostředí ve svém § 8 odst. 1: *"Znečišťování životního prostředí je vnášení takových fyzikálních, chemických nebo biologických činitelů do životního prostředí v důsledku lidské činnosti, které jsou svou podstatou nebo množstvím cizorodé pro dané prostředí."* Toto znečišťování může být podlimitní, tedy dovolené, nebo nadlimitní, tedy protiprávní.

Dále definuje poškozování životního prostředí ve svém § 8 odst. 2: *"Poškození životního prostředí je zhoršování jeho stavu znečišťováním nebo jinou lidskou činností nad míru stanovenou zvláštními předpisy."* Poškození prostředí je již jednoznačně pouze nadlimitní a tedy protiprávní.

V § 11 tento zákon stanoví, že: *"Území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení."*

V § 12 pak uvádí *"Přípustnou míru znečišťování životního prostředí určují mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým stavem poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí. Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností."*

Konečně v § 13 je definována zásada předběžné opatrnosti, reagující na nevyhnutelně pouze dílčí poznání reálných souvislostí a na běžnou míru nejistoty a pravděpodobnosti, jež provází lidské poznání světa: *"Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že*

k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit."

Z uvedeného je zřejmý zákonný zákaz zatěžování kteréhokoli území nad přípustnou míru, již opět jako u příznivého životního prostředí definuje jeho zatěžování lidskou činností pouze v podlimitním rozsahu.

Namítám, že zmatečné a nepřezkoumatelné jsou další části výroku č. I rozhodnutí, které označují platnost starých výkresů a jiné nahrazuje novými. Podle informace zástupce Občanského sdružení Veleslavín-Vokovice k životu Ing. Johna se tento v prvoinstančním spise opakovaně pokoušel seznámit s DUR pro původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále DUR na změnu územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010, nicméně tyto se přinejmenším v září 2012 ve spise vůbec nenacházely, což lze doložit mj. zápisem o nahlížení do spisu ze dne 3.9. 2012.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí na str. 29 sám přiznává, že k dispozici na stavebním úřadě nebyla vůbec DUR z předcházejících územních rozhodnutí, která jsou měněna, což zdůvodňuje tím, že *„obsah předcházejícího řízení nebyl předmětem tohoto rozhodovacího procesu. Kompletní podklad k 1. změně územního rozhodnutí v té době sloužil jako podklad k soudnímu řízení“*. To znamená, že se účastníci řízení nikdy nemohli seznámit s úplnými podklady rozhodnutí a vydané rozhodnutí je nezákonné.

Výrok o „rozhodnutí o změně rozhodnutí o umístění stavby veřejně prospěšné“, jaký obsahuje napadené rozhodnutí, je proto nesprávný, protože původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr žádnou veřejně prospěšnou stavbu neumístilo a změna územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 sice ve výroku obsahuje zmínku o umístění „veřejně prospěšné stavby“, nicméně jde pouze o blanketní označení bez reálně zdůvodněného obsahu, neboť v roce 2010 se územní rozhodnutí v žádném případě neměnilo k umístění stavby multifunkčního komerčního terminálu s administrativní funkcí, jak pro předmětnou stavbu předpokládá závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785 ze dne 28.11. 2011 vydaný pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov.

Vydané rozhodnutí je nesprávně vydáno s odkazem na ust. § 94 (1) stavebního zákona, když ust. § 94 (3) stavebního zákona stanoví, že *„územní rozhodnutí lze z moci úřední změnit nebo zrušit v řízení o umístění veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření.“*

V průběhu řízení byla vnesena námitka porušení ust. § 87 stavebního zákona, který ukládá žadateli povinnost zajistit, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace musí být grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí.

Bylo namítáno, že obsah oznámení tak, jak jej vyvěsil žadatel, neodpovídal zákonným požadavkům ust. § 87 stavebního zákona, zejm. pokud přihlédneme k závažnosti a významu stavby pro celou městskou část Praha 6 – Veleslavín. Konkrétně např. Občanské sdružení Veleslavín-Vokovice k životu namítalo následující: *„Nejedná se o „dílčí změny stavby“, ani o změnu územního rozhodnutí, ale o zcela novou, jinou stavbu, mnohonásobně větší, která bude mít jiné, zásadně větší negativní vlivy na okolí. Povrchové obratiště se stáním pro 14 autobusů má být nahrazeno patrovou mnohopodlažní budovou s kapacitou stání 28 autobusů a 600 vozů*

parkoviště P+R a mají být zřízeny 2 nové křižovatky s Evropskou ulicí. Je proto nutné zahájit zcela nové územní řízení, vč. vyjádření všech orgánů a organizací. Vývěska investora na oplocení staveniště je matoucí, mnoho dotčených vlastníků mohlo být uvedeno v omyl a dnešního jednání se proto nezúčastnili.“

Na námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona žadatelem stavební úřad nepřezkoumatelně reaguje na str. 27 odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad zde obhájí nedodržení ust. § 87 stavebního zákona tím, že „sice nebylo vyjmenováno celé funkční využití objektu, což nebylo úplně možné při tak obsáhlém předmětu řízení“. S ostatními námitkami se stavební úřad nevypořádal a porušil tak ust. § 68 (3) správního řádu.

Mezi principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolají i jeho přesvědčivost. Správní orgán je tak povinen se při řízení zabývat podrobně všemi hledisky, které zákon předkládá, a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, když posuzoval dodržení ust. § 87 stavebního zákona a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečné rozhodnutí. Obecné a toliko rekapitulační odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, který v něm pouze uvádí skutková zjištění typu že „se jedná o stavbu rozsáhlou, jejíž podrobnosti nelze prezentovat kompletně na vyvěšené informaci na místě stavby“ (viz. str. 29 odůvodnění), neodpovídá stanoveným požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí, resp. na jeho přesvědčivost.

Odvolatel namítá rovněž porušení ust. § 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření žadatelem, a to z důvodu, že vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona opomněla pozemky parc.č. 632/1 a 633/1 k.ú. Veleslavín, kterých se řízení o změně územního rozhodnutí podle oznámení o zahájení řízení ze dne 24.7. 2012 č.j. MCP6 059548/2012 také týkalo.

Odvolatel dále namítá, že zatímco vedené řízení se týká změny územního rozhodnutí z hlediska umístění terminálu BUS a přeřesení stanice Veleslavín se stavebními objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20, vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona informuje jen o „dílčích změnách“ stavby SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleslavín.

Chybí označení územního rozhodnutí, jehož změna je předmětem řízení, uvádí nepravdivý údaj, že záměr byl posuzován úplným posuzováním podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. Změna záměru prošla pouze zjišťovacím řízením zakončeným závěrem zjišťovacího řízení ze dne 28.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov., při kapacitě 600 parkovacích stání a 24 odstavných stání autobusů !!

Součástí vyvěšené informace o záměru byla informace, že „podrobnější grafické znázornění je k dispozici u stavebního úřadu ÚMČ Praha 6 v předložené PD“. Samotná informace potom na konkrétnější grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí, zcela rezignuje a porušuje tak ust. § 87 (2) stavebního zákona.

V samotném spise na stavebním úřadě přitom nebylo možné žádné doklady avizované stavebním úřadem dohledat, jak totiž vyplynulo ze zápisu o nahlížení do spisu dne 3.9. 2012, stavební úřad v rozporu s ust. § 17 správního řádu týden po ústním jednání 28.8. 2012 ještě vůbec nevedl soupis součástí spisu, tzn. je nepřezkoumatelné, jaké podklady byly do spisu vloženy po datu konání veřejného ústního jednání. Odvolatel proto namítá porušení ust. § 17 správního řádu.

Stavební úřad se v rozporu s ust. § 68 (3) správního řádu nezabýval ani jednou z námitek doplněných odvolatelem na podatelnu dne 10.9. 2012 a na str. 30 v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se jimi podle ust. § 89 (1) stavebního zákona nezabýval s odkazem na zásadu koncentrace.

S ohledem na zásadu rovnosti subjektů je tedy v rozporu s ust. § 2 (3) a ust. § 4 (4) správního řádu, pokud stavební úřad spojuje s ústním jednáním zásadu koncentrace, ačkoli sám prokazatelně v průběhu řízení porušil zákon (ust. § 17 správního řádu), a na základě takového

hrubě nesprávného úředního postupu udělil tajemník ÚMČ Praha 6 Jan Holický Petru Malotínovi, vedoucímu stavebnímu úřadu a nadřízenému úřední osoby arch. Jitky Krásné písemnou výtku ze dne 25.10. 2012 pod č.j. TA3 149/12.

V důsledku rezignace stavebního úřadu na vedení soupisu součástí spisu nebyla ke dni 3.9. 2012, tj. po konání veřejného ústního jednání, projednávaná dokumentace svým rozsahem a obsahem, členěním včetně nomenklatury v souladu s požadavky vyhl.č. 499/2006 Sb. Chyběl např. i seznam příloh, tj. obsah projednávané dokumentace, nejen ve stavu, kdy byla podána žádost, ale ani v aktuálním stavu, a není naprosto zřejmé, co kdy a kým bylo aktuálně doplňováno, upravováno či v DUR nahrazováno. Za takové situace odvolatel namítá, že spis není jako celek přezkoumatelný, a není proto možné zpětně dohledat a hodnověrně a přezkoumatelně doložit, kdy a který dokument byl do spisu vložen, což činí spis nepřehledný a zásadu koncentrace neaplikovatelnou (odkazuje zde na judikaturu Městského soudu v Praze).

V průběhu řízení bylo upozorňováno na nesprávnost, věcné i formální nedostatky závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší a bylo navrženo mj. předložit aktuální a doplněnou rozptylovou studii. Stavební úřad se jimi odmítl zabývat se zdůvodněním, že „dotčené orgány na úseku péče o životní prostředí, ochrany veřejného zdraví a ochrany podzemních a povrchových vod sledující vliv stavby i dopravní zátěže na území (škodlivých exhalací, hluku, otřesů, vibrací, prachu...) vyslovily se stavbou z hlediska jimi chráněných veřejných zájmů souhlas. Z tohoto důvodu také stavební úřad nepožadoval další podrobnější podklady.“

Takové paušální a nepřezkoumatelné odůvodnění zamítnutí námítky odvolatele porušuje jak ust. § 68 (3) správního řádu, tak je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. rozsudkem vydaným pod č.j. 4 As 24/2009 – 205, ve kterém je uvedeno, že stavební úřad má povinnost zabývat se námitkami, které byly vzneseny ve vztahu k vyjádřením DOSS v průběhu územního řízení, a to zejména za situace, kdy je neshledal důvodnými a zamítl je. Jak NSS judikoval, „ S takovými námitkami se totiž musí stavební úřad vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí, neboť pokud tak neučiní v dostatečném rozsahu, zatíží své rozhodnutí vadou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 130/2000 - 37, publikovaný pod č. 640/2005 Sb. NSS). Pokud tedy v těchto případech účastník územního řízení poukazuje na konkrétní skutečnosti, jež zpochybňují některé závěry obsažené v předložených stanoviscích, musí se s těmito tvrzeními stavební úřad důkladně zabývat, a to i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení stanovených limitů a norem. Vlastní existence stanovisek dotčených orgánů státní správy totiž nezbavuje stavební úřad jeho základní povinnosti učinit finální závěr a rozhodnutí. Předložená stanoviska mu k tomu mají jen pomoci a jeho rozhodování ulehčit. Nejsou však sama o sobě kritériem, které by bez dalšího poukazovalo na nedůvodnost předložených námítek. Pouhý odkaz na tato stanoviska a rozličná vyjádření jiných správních orgánů však není dostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní uvážení stavebního úřadu a posouzení předložených námítek účastníků řízení po stránce věcné. Tyto závěry odpovídají ustálené judikatuře (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008 - 123 a ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 30, oba dostupné na www.nssoud.cz).“

Odvolatel namítá, že ve spise se nenachází aktuální a platné závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší. Od 1.9. 2012 vstoupil v účinnost nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, který stanoví v ust. § 11, že závazné stanovisko k umístění stavby parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (projednávaná změna ÚR umísťuje min. 600 stání a 24 odstavných autobusů!) vydává ministerstvo životního prostředí. Podle nového zákona a jeho příloh se při vydání závazného stanoviska vychází mj. z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

Ve spise je doloženo pouze závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI staré téměř rok, a dále další závazné stanovisko z 9.1. 2012, obě vydaná podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., nehledě k jejich

nepřezkoumatelnosti a formálním nedostatkům a porušení ust. § 4 (3) stavebního zákona („Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnilly podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží“).

Správní rozhodnutí musí být vydáno podle předpisů platných v době jeho vydání, nikoli podání žádosti o vydání rozhodnutí nebo data, kdy jsou datována (závazná) stanoviska DOSS.

Blíže lze odkázat např. na precedentní judikát Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 A 516/94, hojně citovaný v pozdějších nálezech Ústavního soudu: „Rozhodnutí správního orgánu je zákonné, je-li vydáno v souladu se zákonem platným v době jeho vydání. Rozhodující není proto zákonná úprava platná v době zahájení řízení (podání žádosti), pokud to zákon výslovně nestanoví.“

Dodávám, že vedené řízení není řízením na úseku ochrany ovzduší, aby mohlo být dokončeno podle dosavadních právních předpisů.

Závazné stanovisko OOP MHMP z 9.1. 2012 pod č.j. S-MHMP 1092207/2011/1/OOP/VI vydané na úseku ochrany ovzduší je vydané podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., požadujeme proto jeho přezkum podle ust. § 149 správního řádu.

Napadám rovněž postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že „*Stavba autobusového terminálu předloženého rozsahu je při ulici Evropské akceptovatelná, neboť urbanistický charakter místa je determinován samotnou funkcí ulice Evropské, která slouží jako hlavní spojnice mezi letištěm a centrem města, podél které se soustřeďují zvláště v oblasti mimo centrum stavby velkého měřítka – obsahující hromadné garáže, administrativní budovy a služby a v oblasti Červeného vrchu vysoké panelové bytové domy. Měřítkem ani architektonickým pojetím jednoduché minimalistické fasády tedy nepůjde o stavbu při Evropské ulici neobvyklou, naopak svou výškou jednoho podlaží nebude rušivě zasahovat do horizontu, když bude její větší část podzemní. I z hlediska ochrany přírody a krajiny a možného vlivu na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku místa a oblasti s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině vyslovil dotčený orgán OOP MHMP se změnou – umístěním terminálu souhlas vyjádřením pod č.j. S-MHMP- 0726139 /2011/ 1/ OOP /VI ze dne 29.11.2011“.*

Namítám, že umístění stavby je v rozporu s čl. 4 (1) OTPP, neboť umístění stavby a míra zastavění pozemku vůbec neodpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Krychlová architektura narušuje ráz místa památkové rezervace v hl.m. Praze z roku 1981. Z dokumentace není patrné jednoznačné řešení fasády (barevnost), druh zvolených oken apod. Umístěním stavby a jejím následným provozem by bylo nad přípustnou míru obtěžováno okolí, a to zejména v okolním obytném prostředí ulic Ke Dvoru, Na Luzích a Nad Stanicí.

V odůvodnění se uvádí, že stavba má 1 NP a 4 PP. Přitom nadzemní podlaží, jak uvádí ve svém rozhodnutí stavební úřad (str.7 , odst.13), bude mít výšku nad terénem při jižní stěně 8,0 m a na severozápadním nároží dokonce 11,8 m, při celkové délce 173,45 m! To je výška 4 patrového bytového domu!

To znamená, že jde svým objemem, hmotou o zásadní, nepřijatelný zásah touto technickou „dočasnou“ stavbou do architektonického charakteru lokality v širších vztazích.

Stavební úřad se v rozporu se stavebním zákonem (§ 1 odst. 2 ve spojení s § 2 odst. 3) nezabýval zachováním souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu práv vlastníků sousedních nemovitostí. Necitlivě pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Navrhovaná stavba je předimenzována a způsobila by nadměrné zatížení lokality s navazujícími problémy. Stavba je ukázkou nevhodného zahušťování stávající zástavby. Zatímco územní plán stanoví jen velmi obecné podmínky případné zástavby (a zabývá se mj. tím, zda je území vůbec zastavitelné), územní rozhodnutí již posuzuje konkrétní zamýšlenou stavbu, a tedy je zřejmé, že posuzuje její případnou realizaci z bližšího měřítka a ve vazbě na konkrétní poměry v předmětné lokalitě. Územní plán je tedy nástrojem koncepčním; naopak územní rozhodnutí je realizačním nástrojem a jediné může zvažovat dopady konkrétní navrhované stavby na okolí. Umisťovaná budova je svou neúměrnou hmotou a uspořádáním naprosto cizím, ničím neopodstatněným prvkem v území (např. délka fasády 170 m apod.).

Namítám, že vyjádření OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 vydané pod sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI se zcela nedostatečně a nepřezkoumatelně vyjadřuje k zásahu stavby do krajinného rázu z hlediska ust. § 12 ZOPK.

Namítám, že pro celou změnu stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20) chybí závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy podle § 149 správního řádu. Závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 je vydáno pouze k změně DUR pro stavbu SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veveslavín. Podklady pro závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 (hlukové studie) nejsou vyhotoveny podle právní úpravy účinné od 1.11. 2011, tj. nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Odvolatel uvádí, že realizace záměru vyvolá nárůsty hodnot hluku, emisí a imisí v blízkosti – 147 bytových domů BD a SVJ Ke Dvoru, Základní školy a v přilehlém okolí, a to dopravou vyvolanou provozem umisťované stavby. Proto z hlediska ochrany před hlukem podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací záměr stavby odporuje § 12 a příloze 3) této vyhlášky. Další nárůst automobilové dopravy z titulu umístění Terminálu a realizace dvou nových světelně řízených křižovatek, jejichž potřeba je vyvolána pouze výstavbou Terminálu, a nemožnost jejich synchronizace, by prokazatelně zvýšil hlukovou zátěž v této lokalitě, což je z hygienického, dopravního i právního hlediska nepřijatelné. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádná konkrétní opatření ke snížení nebo kompenzaci negativních hlukových vlivů z vyvolané dopravy. Naopak bourá stávající protihlukovou zeď, chránící 147 b.j. od hluku z Evropské třídy a posouvá tuto zeď o cca 2 m blíže bytovým domům, čímž jednoznačně zhorší hlukové poměry a ohrozí zdraví obyvatel těchto bytů!

Z hlukové studie ATEM – Ateliér ekologických modelů s.r.o. vyplývá, že hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru budoucí stavby budou v noční i denní době překročeny. Společně s hlukem vyvolaným zvýšenou dopravou dojde k přetížení stávající hlukové zátěže v území a nelegální nadlimitní zátěži lokality. Předložené závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 neobsahuje žádné zdůvodnění, jak mohlo být vydáno kladně navzdory závadnému stavu doloženému odbornou studií. Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak

s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13, která se týká změny umístění a rozsahu stávající protihlukové stěny. Stavební úřad zde uvádí, že „*Stávající protihluková stěna situovaná paralelně severně od ulice Evropské bude upravena tak, že bude odstraněn úsek stávající stěny mezi západním věžovým pavilonkem vystupujícím z obrysu stěny a zálivem zdi, kterým prostupuje pěší komunikace od Evropské směrem k ulici Ke Dvoru. V tomto úseku bude nový úsek protihlukové stěny. Bude umístěn na pozemcích: pč. 1367/3, 589, 588, 587/2, 1367/1, 1366/4, 1366/1, k.ú. Vokovice. Jižní roh nadzemní části na západní straně zdi bude ve vzdálenosti cca 2,5m severně od severní hranice pozemku 1324/4, na východním okraji bude ve vzdálenosti cca 3,7m od severní hranice pozemku 1324/5 k.ú. Veleslavín. Oproti původnímu, odstraněnému úseku stěny bude posunuta maximálně 2,0 m severním směrem. Celková rozvinutá délka stěny bude cca 69 m. Výška stěny bude v rozmezí min. 4,00m – max. 5,75m (dle nivelety Evropské třídy).*“

Namítám, že zvolené řešení fakticky zmenšuje ochranu proti hluku a výška stěny jen 4 – 5,75 je zcela nedostatečná, ochranu by mohla zajistit stěna o výšce min. 8 metrů.

Nové znění podmínky výroku rozhodnutí č. 13 zcela nepřipustně stanoví umístění nové protihlukové stěny jako podmíněné rozhodnutím o odstranění stávající stěny, které má být projednáno v blíže neurčitěm „*následném samostatném řízení*“. Odvolatel namítá, že není zajištěna koordinace a vymahatelnost protihlukových opatření, což znamená, že stavba je umístěna navzdory tomu, že není řešen hluk z její stavby a zejm. provozu.

Napadám proto postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012.

Namítám, že studie EIA prokázala výskyt ohroženého druhu čmeláka *Bombus hortorum* v zájmové lokalitě. Namítám proto nezbytnost prokázat či vyloučit výskyt chráněných živočichů, a protože jde o zásah do biotopu chráněných druhů živočichů, měl by být proto v rámci řízení podle § 56 z.č. 114/1992 Sb. uloženo biologické hodnocení znaleckým posudkem, v souladu se zásadou materiální pravdy a vydáno rozhodnutí o výjimce z ochrany podle ust. § 56 z.č. 114/1992 Sb.

Odvolatel namítá, že žádné stanovisko či vyjádření orgánu ochrany přírody doložené ve spise se možným výskytem chráněných druhů vůbec nezabývá. Namítám, že se v průběhu přípravy stavby zcela zanedbal a opomněl biologický průzkum a výskyt chráněných druhů nebyl hodnověrně vyloučen, přičemž chybí platné a aktuální stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K záměru stavby vydal závazné stanovisko MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011. V tomto stanovisku se MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu zcela opírá o vyjádření NPÚ z 29.8.2011, aniž by předložil jedinou vlastní přezkoumatelnou úvahu či hodnocení megalomanského komerčního záměru stavby.

Stavba se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl.m. Prahy, jehož hlavním účelem je ochrana krajinného a urbanistického kontextu. Umístěvaná stavba zahuštěním zástavby vytváří rušivou dominantu, a řešení střechy společně s jejím osázením zelení znamená destrukci architektonických a urbanistických hodnot historického jádra Prahy.

Namítám, že místo stavby je navíc mimořádně pohledově exponované a převyšovaná stavba zde vstupuje do kontextu širokého okolí. Jak výše uvedeno, hmota objektu nad terénem je o výšce 8 resp. 11,8 m při délce 173,45 m! Individualisticky pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Takto sporný projekt nevyšel z promyšlené regulace lokality. Namítám proto věcnou nesprávnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost závěrů závazného stanoviska MHMP, Odbor kultury,

památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011 a napadám ho postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Namítám, že projednávaná změna územního rozhodnutí je v rozporu s podmínkou č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov k posouzení vlivů provedení záměru "Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A I Dejvická (mimo) - Petřiny, provozní úsek V.A. Petřiny (mimo) - Motol" na životní prostředí, která zní: „Další přípravu záměru orientovat tak, aby uvedení provozního úseku V.A trasy A metra do provozu bylo provedeno až po zprovoznění autobusového terminálu a parkoviště P + R na Dlouhé Míli a rychlodráhy Praha - Kladno.“

Podaný návrh na změnu ÚR je v rozporu s ust. § 10 (3) a (4) zákona č. 100/2001 Sb., neboť stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, zejm. stavebního zákona. Správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů.

Pokud byl dne 28.11. 2011 pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov vydán závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785, potom je takový závěr v rozporu s výše uvedeným platným stanoviskem ze dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov.

Vytržení dílčí části dopravního řešení P + R v rámci prodloužení trasy metra A v rámci posuzování EIA záměru PHA 785 a jeho podložení vysoce nehodnověrnými studii (hluk, rozptylové podmínky) vydanými na základě neplatných právních předpisů (nař.vl. č. 148/2006 Sb. nebo zákon č. 86/2002 Sb.) představuje typickou ukázkou tzv. fragmentace EIA.

Nelegální a zákon obcházející je jakákoli fragmentace záměrů, jež podle českého práva podléhají posouzení EIA, viz. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5. 2008 ve věci sp.zn. 10/Ca 32/2006 ve zcela obdobné věci: *"Soud došel k závěru, že stavba ... (komplex staveb "Dopravní řešení Pankrácké pláně") ... je ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. jedním záměrem. Účelem posuzování vlivů na životní prostředí (§ 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popř. opatření podle zvláštních předpisů a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti ... Má-li být tento účel naplněn při rozhodování o umístění stavby a tedy před vlastní realizací, pak je nutno návrh na umístění stavby z hlediska dopadu na životní prostředí posuzovat jako celek a jeden záměr, nikoli jednotlivé stavební objekty (části celku) vytrhávat a považovat za samostatné; realizace stavby jako celku bude vykazovat onen dopad, nikoli její dílčí části. To, že části celku by v případě nerealizování návrhu v úplnosti byly schopné případně i samostatně svoji funkci plnit, nemůže ovlivnit to, zda návrh jako jeden záměr má být podroben posouzení vlivu na životní prostředí. Účelové dělení souboru staveb na dílčí, s tím, že jde o záměry samostatné, je obcházením zákona"*

Napadám závazné stanovisko odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 pro jeho nezákonnou formu a dále pro věcnou nesprávnost. Namítám, že stávající komunikace kapacitně nevyhovují dle čl. 9 OTHP.

Nikde v DUR není řešen technický stav okolních komunikací, který je špatný. Každé další zatížení těžkou stavební technikou, těžkými kamiony, automobily je v rozporu s § 26 zák.č. 13/1997 Sb. a přímo ohrožuje bezpečnost silničního provozu a zdraví jeho účastníků

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13 týkající se dopravního řešení (doprava v pohybu) tak, že *„na jižní vozovku ulice Evropské bude připojen výjezd z podzemních garáží pro osobní auta š. cca 4 m, který bude cca 95 m západně od křižovatky ulic Evropská – Velešlavínská – Vokovická, nově bude výškově upraven přejezd přes*

tramvajovou trať v šířce 4,0m. U západního čela tramvajové zastávky bude přechod přes jižní vozovku v návaznosti na přechod přes severní vozovku a tramvajové těleso s vyčkávacím prostorem š.2m. Chodník podél vozovky a terminálu bude v šířce 4,0-5,5m“.

Namítám, že vzdálenosti křižovatek, stávající Evropská-Vokovická a dvou nově navržených SSZ křižovatek, nespĺňují požadavky ČSN736110 (150 m), dojde k trvalému ucpávání provozu na Evropské, protože nebude možné synchronizovat příjíždějící vozy od nejbližších křižovatek z jednoho směru 510 m, z druhého 90 m. Navzdory námítkám dalších účastníků řízení nebyla předložena žádná studie dopravy v pohybu ani mnou požadovaný dopravně bezpečnostní audit. V žádných podkladech k projektové dokumentaci nebyla doložena takováto studie, či audit.

Namítám rovněž připojení výjezdu ve vzdálenosti stanovené jako „cca“, a dále naprosto nepřesné „připojen výjezd ... od křižovatky“. Při tvaru uvedené křižovatky a s ohledem na definici hranice křižovatky (§ 2 písm. x) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích) se při takto nepřesně stanovené vzdálenosti může jednat o rozdíl v řádu i více než jednotek metrů. Výjezd tedy není umístěn.

V závazném stanovisku odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 dále chybí kvalifikované vyjádření jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona byla věc posouzena, ale i řádné a patřičně obsažné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

V předloženém závazném stanovisku je vysloven souhlas se stavbou bez odkazu na konkrétní dokumentaci záměru (autor, stupeň, datum apod.). Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Odvolatel žádá o přezkum závazného stanoviska odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 podle ust. § 149 správního řádu.

Namítám naprostou nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí pro rozpor s ust. § 68 (2), kde není umístěvaná stavba definována přezkoumatelným odkazem na DUR včetně jejího stupně, data vyhotovení, nic o datu vyhotovení nebo stupni DUR není uvedeno ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí (v odůvodnění na str. 19 je pouze uvedeno, že autorem DUR má být METROPROJEKT Praha a.s., hl. inženýr projektu ing. Vladimír Bartoň). Není tedy vůbec zřejmé, kdo je autorem změnových výkresů a celé DUR, podle které je napadené rozhodnutí vydáno.

Podkladové závazné stanovisko odboru bezpečnosti a krizového řízení MHMP ze dne 09.08.2011, č.j. S-MHMP 736194/2011/OKR je zcela blanketní a bez obsahu. Tyto vady způsobují jeho neplatnost, napadám jej proto podle ust. § 149 správního řádu a žádám jeho přezkum.

Uvádím též, že stanoviska Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-4/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 2.9.2011 a Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-6/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 9.12.2011, byť slouží jako odborné stanovisko pro odbor dopravních agend MHMP jakožto dotčeného orgánu, který se jím potom řídí ve svém závazném stanovisku, nebyla vydána k aktuální DUR nacházející se ve spise. Odvolatel dále namítá, že orgán policie neposoudil bezpečnost výjezdů z terminálu z hlediska právních předpisů na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

Výrok rozhodnutí stanoví v podmínce č. 1, že „rozsah změny nově dokladují ověřené výkresy“, přičemž je dále na str. 2 výroku rozhodnutí uvedeno „*Vyjma SOD 05 – Stanice Veleslavín, na kterou má dopad výstavba SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleslavín – viz textová část a výkresová příloha*“.

Odvolaatel namítá, že úřední deska žádnou další textovou či výkresovou přílohu neobsahovala. Textová či výkresová příloha, na kterou odkazuje výrok rozhodnutí, není tedy nedílnou součástí rozhodnutí! Rozhodnutí neobsahuje přehlednou grafickou situaci informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území. Výrok prvostupňového rozhodnutí je neúplný, nesrozumitelný a nepřesvědčivý. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad není stanovena, nicméně je na stavebním úřadu, jakým způsobem zajistí, že v rozhodnutí bude celá srozumitelná informace o povolené stavbě. Rozhodnutí musí tvořit úplný informační celek, který doručen účastníkovi, musí i po letech a bez přístupu ke spisu nést celou informaci o umístěné stavbě. Stavební úřad nezajistil jasné a srozumitelné sdělení informace o tom, jak má navrhovaná stavba vypadat, situování vůči okolí, ale pouze v rozhodnutí odkázal na nezveřejněnou „*textovou a výkresovou přílohu*“, kterou nijak přesně nespecifikoval a je tedy možná záměna. Bylo by vhodné uvést například alespoň označení autora a datum vyhotovení.

V rozhodnutí chybí poučení, kde a kdy je možno tuto výkresovou přílohu vidět, když u rozhodnutí při jeho doručování nebyla prokazatelně vyvěšena. Stavební úřad rád využívá argument, že vše je k dohledání ve spise, ve kterém však ještě ke dni 3.9. 2012 panoval naprostý zmatek a stavební úřad hrubě pochybil, když ani nevedl soupis jeho součástí podle ust. § 17 správního řádu. Výše uvedené je tedy zásadní vadou řízení způsobující nezákonnost, protože nedílná součást rozhodnutí nebyla doručována v rozporu s § 25 správního řádu.

V předloženém závazném stanovisku Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 je vysloven souhlas s blíže nijak nedefinovanou stavbou „*Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická – 2.změna DUR – SOD 40 Patrový terminál BUS u st. Veleslavín*“. Chybí koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy na celou změnu stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20).

Namítám, že závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Odvolaatel proto napadá koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Toto odvolání podávám z titulu § 85, odst.2, písm b) jako osoba, jejichž vlastnické a věcné právo bude příslušným územním rozhodnutím přímo dotčeno. Jde o trvalé poškození kvality životního prostředí, nezákonného překročení hlukových, emisních a imisních limitů s přímým dopadem na pohodu mého bydlení!

Navrhuji proto postupovat tak, jak je uvedeno výše.

Ing. Jozef Macko
Ke Dvoru 1/775
16000 Praha 6 - Vokovice

Úřad městské části Praha 6
Doručeno: 21.12.2012

MCP6 102896/2012

listy: přílohy:

mcp6es4a88fe05

KRA

Magistrát hlavního města Prahy

prostřednictvím

Úřadu městské části Praha 6

Odbor výstavby

Československé armády 23, 160 52 Praha
6

sp. zn.: SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

V Praze dne 20.12.2012

Odvolatel:

Mgr. Jan Pechman, bytem Ke Dvoru 776, Praha 6

Správní orgán:

Odbor výstavby Úřadu m. č. Praha 6, se sídlem Československé
armády 23, 160 52 Praha 6

**Odvolání proti rozhodnutí Odboru výstavby Úřadu m. č. Praha 6 o
změně územního rozhodnutí č. j. MCP6 083249/2012 ze dne 6. 12.
2012**

Datovou schránkou

Přílohy: bez příloh

I.

Dne 6. 12. 2012 bylo na úřední desce správního orgánu vyvěšeno rozhodnutí Odboru výstavby Úřadu m. č. Praha 6 o změně územního rozhodnutí č. j. MCP6 083249/2012 ze dne 6. 12. 2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Tímto rozhodnutím správní orgán rozhodl, o změně rozhodnutí o umístění stavby Prodloužení trasy A metra v Praze, ze stanice Dejvická provozní úsek V. A – Dejvická (mimo) – Motol.

Odvolaatel se domnívá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a proto ho v plném rozsahu napadá následujícím

odvoláním:

II.

Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě řízení o žádosti Dopravního podniku hl. m. Prahy, a. s. IČ 00005886, Sokolská 217/42, 190 00 Praha 9 (dále jen „**Stavebník**“) o změnu územního rozhodnutí č. j. MCP6 021033/2009, SZ MCP6 080886/2008/OV/Kra ze dne 31. 3. 2009 – Prodloužení tray A metra v Praze, ze stanice Dejvická provozní úsek V. A – Dejvická (mimo) – Motol, která spočívá v přeřešení prostoru stanice Veleslavin a umístění terminálu BUS včetně souvisejících investic (dále „**Plánovaná výstavba**“) – dále jen „**Řízení**“. Řízení je vedeno Městkou částí Praha 6, Úřadem Městské části, Odborem Výstavby (dále „**Stavební úřad**“).

Odvolaatel je výlučným vlastníkem bytové jednotky č. 4 umístěné v budově č. p. 776/6, v ulici Ke Dvoru a zároveň spolumajitelem podílu ve výši 8020/1358633 na společných částech budovy č.p. 771, č.p. 772, č.p. 773, č.p. 774, č.p. 775, č.p. 776, č.p. 777, č.p. 778, č.p. 779, č.p. 780, č.p. 781, umístěné na parcelách č. 595/2, 596/3, 597/2, 595/3, 596/2, 598/4, 598/5, 495/8, 501/2, 500/2, 593/2, 594/4, 591/2, 1366/7, 1366/8, 494/4, 495/2, 495/4, 594/3, 494/6, 495/6, 1366/6 („**Nemovitost žadatele**“), **tedy nemovitostí v těsné a bezprostřední blízkosti Plánované výstavby**. Odvolaatel pak v Řízení řádným způsobem uplatnil svoje námítky.

Odvolaatel má za to, že je účastníkem uvedeného Řízení o výjimce podle ust. § 85 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu („**stavební zákon**“), neboť povolením Plánované výstavby by bylo zcela zásadním způsobem narušeno jeho vlastnické právo k Nemovitostem žadatele, a to především v oblasti:

- nedodržení vzájemných odstupů staveb podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, ve vztahu k budově kde se nachází Nemovitosti žadatele;
- negativních vlivů, pokud jde o oslunění a zastínění budovy žadatele;
- negativních účinků z hlediska hluků a vibrací při Plánované výstavbě;
- negativního zásahu do tzv. pohody bydlení, protože Nemovitost žadatele je trvale využívána k bydlení.

Důkaz: *správním spisem*

III.

Odvolaatel v první řadě považuje napadené rozhodnutí za **nepřezkoumatelné**.

K pojmu přezkoumatelnosti správního rozhodnutí si dovoluje odkázat na rozsáhlou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS). Nazíráno optikou principů uvedených v tomto rozhodnutí napadené rozhodnutí nemůže obstát. **Tyto zásadní principy pak nemohou být popřeny tím, že v řízení byl uplatněn velký počet námitek (což je v případě stavby s takto zásadním dopadem naprosto přirozené).**

Rozhodnutí je nepřezkoumatelné již v zásadní otázce, zda je odvolaatel (stejně jako desítky dalších subjektů) správním orgánem považován za účastníka řízení či nikoliv.

Správní orgán v rozporu se zákonnými pojmy zavádí dvě kategorie účastníků řízení – sporné a nesporné, přičemž na jednu stranu uvádí, že právo být účastníkem řízení přiznal všem, kteří se jako účastníci řízení přihlásili (str. 19 napadeného rozhodnutí). Na straně druhé však námítky těchto, jak se zdá z pohledu správního orgánu „sporných“ či „neplnoprávných“ účastníků řízení (tj. i odvolatele) vyřídil z části hromadně (tj. velmi zobecňujícím způsobem, který u velké části účastníků řízení nerefletoval rozdíly mezi jejich jednotlivými podáními), každopádně však v případě všech námitek pak s udivující stručností (obsáhlé písemné námítky několika desítek subjektů vyřídil na třech stranách napadeného rozhodnutí). Rovněž z rozdělovníku napadeného rozhodnutí pak není zřejmé, že by odvolatele považoval za „plnohodnotného“ účastníka řízení.

Podle názoru odvolatele pak není přípustný postup, kdy správní orgán formálně sice přizná všem!, kdo se o účastenství v řízení ucházejí, status účastníka řízení, reálně se však jejich námítkami v přezkoumatelné podobě vůbec nezabývá a i v dalších ohledech s nimi „nejedná“ jako s plnoprávnými účastníky řízení (viz např. rozdělovník na konci napadeného rozhodnutí), ale v podstatě pouze jako s veřejností (viz str. 31 napadeného rozhodnutí).

Správní orgán se snaží zakrýt frapantní nezákonnost svého postupu tím, že s vágním odkazem na „zák. 500/04“ všechny subjekty, které o to projeví zájem, formálně za účastníky označí. **Ve skutečnosti však práva těchto „účastníků řízení“ (např. právo odvolatele na řádné vypořádání jeho námitek) nezákonným způsobem porušuje.**

V napadeném rozhodnutí se pak správní orgán nepřezkoumatelným a naprosto nedostatečným způsobem vypořádal se všemi námitkami odvolatele.

S některými se vypořádat pokusil (nedostatečně), s některými (viz např. námitky negativních vlivů, pokud jde o oslunění a zastínění budovy žadatele; negativních účinků z hlediska hluků a vibrací při Plánované výstavbě; a z negativního zásahu do tzv. pohody bydlení, protože Nemovitost žadatele je trvale využívána k bydlení) **se pak nevypořádal vůbec!**

Správní orgán se ve svém napadeném rozhodnutí také např. vůbec nevypořádal se zásadní námitkou odvolatele, že Plánovaná výstavba nemůže být povolena v režimu pouhé změny územního rozhodnutí, neboť se jedná o kvantitativně i kvalitativně zcela odlišnou stavbu od stavby, která byla původním územním rozhodnutím povolena.

Tuto námitku rozhodně nemůže vyvrátit argumentace správního orgánu uvedená na straně 25 napadeného rozhodnutí, že *není možné vytrhnout tento prostor z původního územního rozhodnutí z roku 2009, neboť v původním rozhodnutí o Plánované výstavbě v plném rozsahu vůbec rozhodováno nebylo!*

Jak vyplývá z rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 135/2011- 246, ze dne 31. 1. 2012, dostupný na www.nssoud.cz) není možné pro podobné situace aplikovat tzv. salámovou metodu a to zvláště ve vztahu k budoucímu imisnímu zatížení, k čemuž by povolením Plánované výstavby ve vztahu k Nemovitosti žadatele ve skutečnosti došlo.

V předmětné věci totiž dosud ani nedošlo k řádnému posouzení imisní zátěže ve vztahu k Nemovitosti žadatele, která je podle žadatele k posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí a možnosti realizace Plánované výstavby zcela zásadní – rovněž touto námitkou se správní orgán v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem nevypořádal.

V případě námitky týkající se likvidace **parkovacích míst se pak správní orgán dopustil naprosto zásadní lži, když uvedl, že nedojde k likvidaci jiných**

parkovacích stání než u benzinové pumpy. V bezprostřední blízkosti nemovitosti Odvolatele jsou dvě velká parkoviště o kapacitě několika desítek parkovacích stání, které budou Plánovanou výstavbou s naprostou jistotou zničeny.

Důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí je rovněž řada nesrovnalostí a chyb v dokumentaci pro posuzování vlivu záměru na životní prostředí (EIA PHA785), zejména v rozptylové studii, vyhotovené firmou ATEM v 05/2011. Podle názoru odvolatele nemůže správní orgán tyto námitky odmítnout pouze s tím, že není oprávněn revidovat stanoviska odborných složek tj. podkladových rozhodnutí.

IV.

Ze všech výše uvedených důvodů odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Mgr. Jan Pechman

Urad mestske casti Praha 6

Doruceno: 04.01.2013

MCP6 001040/2013

listy:1 prílohy:

mcp6es50776547

KBA

Magistrát hl.m. Prahy
Odbor stavební
Jungmannova 35/29
Praha 1

prostřednictvím

ÚMČ Praha 6
Odbor výstavby
Československé armády 23
Praha 6

sp.z.n SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

vyřizuje ing. arch. Jitka Krásná

V Praze dne 31.12. 2012

Tímto podle ust. § 81 zák.č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) podávají Eva a Martin Hrubešovi bytem K červenému vrchu 205/11, Vokovice, 160 00 Praha 6 (dále jen „odvolatel“)

odvolání

proti rozhodnutí Odboru výstavby Městské části Praha 6 („stavební úřad“) č.j. MCP6 083249/2012 ze dne 6.12. 2012 („rozhodnutí“), a

navrhuje tímto,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí **zrušil pro nezákonnost a vrátil věc k novému projednání**. Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 6.12. 2012, a podané odvolání je proto včasné.

Odůvodnění:

Odvolatel namítá nesprávný výrok rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 (2) správního řádu, kde je umístována stavba v rozporu s původním územním rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněným rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále změnou územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 označována jako stavba veřejně prospěšná, přestože stavební úřad nepředložil žádný hodnověrný průkaz podle ust. § 2 (1) písm. l) stavebního zákona, že by se skutečně jednalo o stavbu pro veřejnou infrastrukturu určenou k rozvoji nebo ochraně území obce, kraje nebo státu, vymezenou ve vydané územně plánovací dokumentaci.

Na str. 19 odůvodnění rozhodnutí najdeme jen strohý odkaz na „změnu trasy metra schválenou usnesením Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 19/72 ze dne 18.9.2008 změnou územního plánu Z 1344/00 (pod evidenčním číslem 12/DM/6- Praha 6 – autobusový terminál Veleslavín)“, tato změna územního plánu se však týká pouze trasy metra, nikoli výstavby multifunkčního

terminálu, který se má proměnit v komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. „2. etapa záměru“, tj. nástavba administrativních podlaží, dramatická redukce parkovacích míst P&R o 300 stání ve prospěch administrativy. Označení stavby za „veřejně prospěšnou“ je vedeno pouze s cílem zkrátit procesní práva účastníků řízení ve smyslu ust. § 2 (5) zákona 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury (v předmetném případě již soud odmítl žalobu jiného občanského sdružení na předcházející změnu územního rozhodnutí jako opožděnou právě z důvodu nedodržení procesní lhůty k podání žaloby).

Změna územního rozhodnutí tedy v žádném případě nečiní z umísťované stavby stavbu veřejně prospěšnou – naopak – jedná se o stavbu nelegální, neboť způsobuje nadlimitní - právními předpisy nepovolenou zátěž území, je proto nelegální a nepřipustná.

Ústavní pořádek ČR obsahuje rovněž Listinu základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.), jež ve svém čl. 35 odst. 1 přiznává každému právo na příznivé životní prostředí. Toto příznivé životní prostředí není definováno jako antropogenně nedotčené prostředí - to ve střední Evropě už prakticky vymizelo - ale jako prostředí antropogenně zatěžované pouze podlimitně, tedy prostředí znečišťované a zatěžované důsledky lidské činnosti včetně všemožných fyzikálních, chemických či biologických emisí a činitelů (včetně hluku, světla, různých záření, zápachu atd.) v míře, jíž připouští české zákony, tedy jež nedosahuje mezních hodnot, limitů, jež nepřekračuje meze tolerance a přípustné četnosti překročení předepsaných hodnot apod.

Tuto základní ústavní ideu dále rozvíjí zákon o životním prostředí v platném znění (č. 17/1992 Sb.). Definuje únosné zatížení území, a to v § 5: *"Únosné zatížení území je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí, zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability."*

Dále definuje znečišťování životního prostředí ve svém § 8 odst. 1: *"Znečišťování životního prostředí je vnášení takových fyzikálních, chemických nebo biologických činitelů do životního prostředí v důsledku lidské činnosti, které jsou svou podstatou nebo množstvím cizorodé pro dané prostředí."* Toto znečišťování může být podlimitní, tedy dovolené, nebo nadlimitní, tedy protiprávní.

Dále definuje poškozování životního prostředí ve svém § 8 odst. 2: *"Poškození životního prostředí je zhoršování jeho stavu znečišťováním nebo jinou lidskou činností nad míru stanovenou zvláštními předpisy."* Poškození prostředí je již jednoznačně pouze nadlimitní a tedy protiprávní.

V § 11 tento zákon stanoví, že: *"Území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení."*

V § 12 pak uvádí *"Přípustnou míru znečišťování životního prostředí určují mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým stavem poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí. Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností."*

Konečně v § 13 je definována zásada předběžné opatrnosti, reagující na nevyhnutelně pouze dílčí poznání reálných souvislostí a na běžnou míru nejistoty a pravděpodobnosti, jež provází lidské poznání světa: *"Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit."*

Z uvedeného je zřejmý zákonný zákaz zatěžování kteréhokoli území nad přípustnou míru, jíž opět jako u příznivého životního prostředí definuje jeho zatěžování lidskou činností pouze v podlimitním rozsahu.

Namítám, že zmatečné a nepřezkoumatelné jsou další části výroku č. I rozhodnutí, které označují platnost starých výkresů a jiné nahrazuje novými. Zástupce Občanského sdružení

Veleslavín-Vokovice k životu Ing. John se v prvoinstančním spise opakovaně pokoušel seznámit se s DUR na původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále DUR na změnu územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010, nicméně tyto se přinejmenším v září 2012 ve spise vůbec nenacházely, což lze doložit mj. zápisem o nahlížení do spisu ze dne 3.9. 2012. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí na str. 29 sám přiznává, že k dispozici na stavebním úřadě nebyla vůbec DUR z předcházejících územních rozhodnutí, která jsou měněna, což zdůvodňuje tím, že *„obsah předcházejícího řízení nebyl předmětem tohoto rozhodovacího procesu. Kompletní podklad k 1. změně územního rozhodnutí v té době sloužil jako podklad k soudnímu řízení“*. To znamená, že se účastníci řízení nikdy nemohli seznámit s úplnými podklady rozhodnutí a vydané rozhodnutí je nezákonné.

Výrok o „rozhodnutí o změně rozhodnutí o umístění stavby veřejně prospěšné“, jaký obsahuje napadené rozhodnutí, je proto nesprávný, protože původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr žádnou veřejně prospěšnou stavbu neumístilo a změna územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 sice ve výroku obsahuje zmínku o umístění „veřejně prospěšné stavby“, nicméně jde pouze o blanketní označení bez reálně zdůvodněného obsahu, neboť v roce 2010 se územní rozhodnutí v žádném případě neměnilo k umístění stavby multifunkčního komerčního terminálu s administrativní funkcí, jak pro předmětnou stavbu předpokládá závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785 ze dne 28.11. 2011 vydaný pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov.

Vydané rozhodnutí je nesprávně vydáno s odkazem na ust. § 94 (1) stavebního zákona, když ust. § 94 (3) stavebního zákona stanoví, že *„územní rozhodnutí lze z moci úřední změnit nebo zrušit v řízení o umístění veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření.“*

V průběhu řízení byla vznesena námitka porušení ust. § 87 stavebního zákona, který ukládá žadateli povinnost zajistit, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace musí být grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí.

Bylo namítáno, že obsah oznámení tak, jak jej vyvěsil žadatel, neodpovídal zákonným požadavkům ust. § 87 stavebního zákona, zejm. pokud přihlídneme k závažnosti a významu stavby pro celou městskou část Praha 6 – Veleslavín. Konkrétně např. Občanské sdružení Veleslavín-Vokovice k životu namítalo následující: *„Nejedná se o „dílčí změny stavby“, ani o změnu územního rozhodnutí, ale o zcela novou, jinou stavbu, mnohonásobně větší, která bude mít jiné, zásadně větší negativní vlivy na okolí. Povrchové obratiště se stáním pro 14 autobusů má být nahrazeno patrovou mnohopodlažní budovou s kapacitou stání 28 autobusů a 600 vozů parkoviště P+R a mají být zřízeny 2 nové křižovatky s Evropskou ulicí. Je proto nutné zahájit zcela nové územní řízení, vč. vyjádření všech orgánů a organizací. Vývěska investora na oplocení staveniště je matoucí, mnoho dotčených vlastníků mohlo být uvedeno v omyl a dnešního jednání se proto nezúčastnili.“*

Na námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona žadatelem stavební úřad nepřezkoumatelně reaguje na str. 27 odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad zde obhájí nedodržení ust. § 87 stavebního zákona tím, že *„sice nebylo vyjmenováno celé funkční využití objektu, což nebylo úplně možné při tak obsáhlém předmětu řízení“*. S ostatními námitkami se stavební úřad nevypořádal a porušil tak ust. § 68 (3) správního řádu.

Mezi principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolají i jeho přesvědčivost. Správní orgán je tak povinen se při řízení zabývat podrobně všemi hledisky, které zákon předkládá, a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, když posuzoval dodržení ust. § 87 stavebního zákona a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečné rozhodnutí. Obecné a toliko rekapitulační odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, který v něm pouze uvádí skutková zjištění typu že „*se jedná o stavbu rozsáhlou, jejíž podrobnosti nelze prezentovat kompletně na vyvěšené informaci na místě stavby*“ (viz. str. 29 odůvodnění), neodpovídá stanoveným požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí, resp. na jeho přesvědčivost.

Odvolatel namítá rovněž porušení ust. § 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření žadatelem, a to z důvodu, že vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona opomněla pozemky parc.č. 632/1 a 633/1 k.ú. Veveslavín, kterých se řízení o změně územního rozhodnutí podle oznámení o zahájení řízení ze dne 24.7. 2012 č.j. MCP6 059548/2012 také týkalo.

Odvolatel dále namítá, že zatímco vedené řízení se týká změny územního rozhodnutí z hlediska umístění terminálu BUS a přeřešení stanice Veveslavín se stavebními objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20, vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona informuje jen o „*dílčích změnách*“ stavby SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veveslavín.

Chybí označení územního rozhodnutí, jehož změna je předmětem řízení, uvádí nepravdivý údaj, že záměr byl posuzován úplným posuzováním podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. (změna záměru prošla pouze zjišťovacím řízením zakončeným závěrem zjišťovacího řízení ze dne 28.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov).

Součástí vyvěšené informace o záměru byla informace, že „*podrobnější grafické znázornění je k dispozici u stavebního úřadu ÚMČ Praha 6 v předložené PD*“. Samotná informace potom na konkrétnější grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí, zcela rezignuje a porušuje tak ust. § 87 (2) stavebního zákona.

V samotném spise na stavebním úřadě přitom nebylo možné žádné doklady avizované stavebním úřadem dohledat, jak totiž vyplynulo ze zápisu o nahlížení do spisu dne 3.9. 2012, stavební úřad v rozporu s ust. § 17 správního řádu týden po ústním jednání 28.8. 2012 ještě vůbec nevedl soupis součástí spisu, tzn. je nepřezkoumatelné, jaké podklady byly do spisu vloženy po datu konání veřejného ústního jednání. Odvolatel proto namítá porušení ust. § 17 správního řádu.

Stavební úřad se v rozporu s ust. § 68 (3) správního řádu nezabýval ani jednou z námitek doplněných odvolatelem na podatelnu dne 10.9. 2012 a na str. 30 v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se jimi podle ust. § 89 (1) stavebního zákona nezabýval s odkazem na zásadu koncentrace.

S ohledem na zásadu rovnosti zbraní je tedy v rozporu s ust. § 2 (3) a ust. § 4 (4) správního řádu, pokud stavební úřad spojuje s ústním jednáním zásadu koncentrace, ačkoli sám prokazatelně v průběhu řízení porušil zákon (ust. § 17 správního řádu), a na základě takového hrubě nesprávného úředního postupu udělil tajemník ÚMČ Praha 6 Jan Holický Petru Malotínovi, vedoucímu stavebnímu úřadu a nadřízenému úřední osoby arch. Jitky Krásné písemnou výtku ze dne 25.10. 2012 pod č.j. TA3 149/12.

V důsledku rezignace stavebního úřadu na vedení soupisu součástí spisu nebyla ke dni 3.9. 2012, tj. po konání veřejného ústního jednání projednávaná dokumentace svým rozsahem a obsahem, členěním včetně nomenklatury v souladu s požadavky vyhl.č. 499/2006 Sb. Chyběl např. i seznam příloh, tj. obsah projednávané dokumentace, nejen ve stavu, kdy byla podána

žádost, ale ani v aktuálním stavu a není naprosto zřejmé, co kdy a kým bylo aktuálně doplňováno, upravováno či v DUR nahrazováno. Za takové situace odvolatel namítá, že spis není jako celek přezkoumatelný a není proto možné zpětně dohledat a hodnověrně a přezkoumatelně doložit, kdy a který dokument byl do spisu vložen, což činí spis nepřehledný a zásadu koncentrace neaplikovatelnou (odkazuje zde na judikaturu Městského soudu v Praze).

V průběhu řízení bylo upozorňováno na nesprávnost, věcné i formální nedostatky závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší a bylo navrženo mj. předložit aktuální a doplněnou rozptylovou studii. Stavební úřad se jimi odmítl zabývat se zdůvodněním, že „dotčené orgány na úseku péče o životní prostředí, ochrany veřejného zdraví a ochrany podzemních a povrchových vod sledující vliv stavby i dopravní zátěže na území (škodlivých exhalací, hluku, otřesů, vibrací, prachu...) vyslovily se stavbou z hlediska jimi chráněných veřejných zájmů souhlas. Z tohoto důvodu také stavební úřad nepožadoval další podrobnější podklady.“ Takové paušální a nepřezkoumatelné odůvodnění zamítnutí námítky odvolatele porušuje jak ust. § 68 (3) správního řádu, tak je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. rozsudkem vydaným pod č.j. 4 As 24/2009 – 205, ve kterém je uvedeno, že stavební úřad má povinnost zabývat se námitkami, které byly vzneseny ve vztahu k vyjádřením DOSS v průběhu územního řízení, a to zejména za situace, kdy je neshledal důvodnými a zamítl je. Jak NSS judikoval, „S takovými námitkami se totiž musí stavební úřad vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí, neboť pokud tak neučiní v dostatečném rozsahu, zatíží své rozhodnutí vadou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 130/2000 - 37, publikovaný pod č. 640/2005 Sb. NSS). Pokud tedy v těchto případech účastník územního řízení poukazuje na konkrétní skutečnosti, jež zpochybňují některé závěry obsažené v předložených stanoviscích, musí se s těmito tvrzeními stavební úřad důkladně zabývat, a to i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení stanovených limitů a norem. Vlastní existence stanovisek dotčených orgánů státní správy totiž nezavazuje stavební úřad jeho základní povinnosti učinit finální závěr a rozhodnutí. Předložená stanoviska mu k tomu mají jen pomoci a jeho rozhodování ulehčit. Nejsou však sama o sobě kritériem, které by bez dalšího poukazovalo na nedůvodnost předložených námítek. Pouhý odkaz na tato stanoviska a rozličná vyjádření jiných správních orgánů však není dostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní uvážení stavebního úřadu a posouzení předložených námítek účastníků řízení po stránce věcné. Tyto závěry odpovídají ustálené judikatuře (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008 - 123 a ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 30, oba dostupné na www.nssoud.cz).“

Odvolatel namítá, že ve spise se nenachází aktuální a platné závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší. Od 1.9. 2012 vstoupil v účinnost nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, který stanoví v ust. § 11, že závazné stanovisko k umístění stavby parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (projednávaná změna ÚR umísťuje min. 600 stání) vydává ministerstvo životního prostředí. Podle nového zákona a jeho příloh se při vydání závazného stanoviska vychází mj. z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

Ve spise je doloženo pouze závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI staré téměř rok, a dále další závazné stanovisko z 9.1. 2012, obě vydaná podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., nehledě k jejich nepřezkoumatelnosti a formálním nedostatkům a porušení ust. § 4 (3) stavebního zákona („Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží“).

Správní rozhodnutí musí být vydáno podle předpisů platných v době jeho vydání, nikoli podání žádosti o vydání rozhodnutí nebo data, kdy jsou datována (závazná) stanoviska DOSS.

Bližze lze odkázat např. na precedentní judikát Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 A 516/94, hojně citovaný v pozdějších nálezech Ústavního soudu: „Rozhodnutí správního orgánu je zákonné, je-li vydáno v souladu se zákonem platným v době jeho vydání. Rozhodující není proto zákonná úprava platná v době zahájení řízení (podání žádosti), pokud to zákon výslovně nestanoví.“

Dodávám, že vedené řízení není řízením na úseku ochrany ovzduší, aby mohlo být dokončeno podle dosavadních právních předpisů.

Závazné stanovisko OOP MHMP z 9.1. 2012 pod č.j. S-MHMP 1092207/2011/1/OOP/VI vydané na úseku ochrany ovzduší je vydané podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., požadujeme proto jeho přezkum podle ust. § 149 správního řádu.

Napadám rovněž postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že *„Stavba autobusového terminálu předloženého rozsahu je při ulici Evropské akceptovatelná, neboť urbanistický charakter místa je determinován samotnou funkcí ulice Evropské, která slouží jako hlavní spojnice mezi letištěm a centrem města, podél které se soustřeďují zvláště v oblasti mimo centrum stavby velkého měřítka –obsahující hromadné garáže, administrativní budovy a služby a v oblasti Červeného vrchu vysoké panelové bytové domy. Měřítkem ani architektonickým pojetím jednoduché minimalistické fasády tedy nepůjde o stavbu při Evropské ulici neobvyklou, naopak svou výškou jednoho podlaží nebude rušivě zasahovat do horizontu, když bude její větší část podzemní. I z hlediska ochrany přírody a krajiny a možného vlivu na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku místa a oblasti s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině vyslovil dotčený orgán OOP MHMP se změnou – umístěním terminálu souhlas vyjádřením pod č.j. S-MHMP- 0726139 /2011/ 1/ OOP /VI ze dne 29.11.2011“.*

Namítám, že umístění stavby je v rozporu s čl. 4 (1) OTHP, neboť umístění stavby a míra zastavění pozemku vůbec neodpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Krychlová architektura narušuje ráz místa památkové rezervace v hl.m. Praze z roku 1981. Z dokumentace není patrné jednoznačné řešení fasády (barevnost), druh zvolených oken apod. Umístěním stavby a jejím následným provozem by bylo nad přípustnou míru obtěžováno okolí, a to zejména v okolním obytném prostředí ulic Ke Dvoru, Na luzích, Vokovická, K červenému vrchu a Nad stanicí.

Stavební úřad se v rozporu se stavebním zákonem (§ 1 odst. 2 ve spojení s § 2 odst. 3) nezabýval zachováním souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu práv vlastníků sousedních nemovitostí. Necitlivě pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Navrhovaná stavba je předimenzována a způsobila by nadměrné zatížení lokality s navazujícími problémy. Stavba je ukázkou nevhodného zahušťování stávající zástavby. Zatímco územní plán stanoví jen velmi obecné podmínky případné zástavby (a zabývá se mj. tím, zda je území vůbec zastavitelné), územní rozhodnutí již posuzuje konkrétní zamýšlenou stavbu, a tedy je zřejmé, že posuzuje její případnou realizaci z bližšího měřítka a ve vazbě na konkrétní poměry v předmětné lokalitě. Územní plán je tedy nástrojem koncepčním; naopak územní rozhodnutí je realizačním nástrojem a jediné může zvažovat dopady konkrétní navrhované stavby na okolí.

Umísťovaná budova je svým hmotovým uspořádáním odlišná od sousedních objektů, tj. obsahuje výrazné odlišující se prvky a svou hmotou značně vystupuje (např. délka fasády 170 m apod.).

Namítám, že vyjádření OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 vydané pod sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI se zcela nedostatečně a nepřezkoumatelně vyjadřuje k zásahu stavby do krajinného rázu z hlediska ust. § 12 ZOPK.

Namítám, že pro celou změnu stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20) chybí závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy podle § 149 správního řádu. Závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 je vydáno pouze k změně DUR pro stavbu SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veveslavín. Podklady pro závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 (hlukové studie) nejsou vyhotoveny podle právní úpravy účinné od 1.11. 2011, tj. nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Odvolatel brojí proti tomu, že realizace záměru vyvolá nárůsty hodnot hluku v blízkosti křižovatky ulic Evropská – Veveslavínská - Vokovická a to dopravou vyvolanou provozem umístěvané stavby. Proto z hlediska ochrany před hlukem podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací záměr stavby odporuje § 12 a příloze 3) této vyhlášky. Další nárůst automobilové dopravy v křižovatce ulic Evropská – Veveslavínská - Vokovická pod vlivem realizace záměru by prokazatelně zvýšil hlukovou zátěž, což je z hygienického, dopravního i právního hlediska nepřijatelné. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádná konkrétní opatření ke snížení nebo kompenzaci negativních hlukových vlivů z vyvolané dopravy.

Z hlukové studie ATEM – Ateliér ekologických modelů s.r.o. vyplývá, že hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru budoucí stavby budou v noční i denní době překročeny. Společně s hlukem vyvolaným zvýšenou dopravou dojde k přetížení stávající hlukové zátěže v území a nelegální nadlimitní zátěž lokality.

Předložené závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m.Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 neobsahuje žádné zdůvodnění, jak mohlo být vydáno kladně navzdory závadnému stavu doloženému odbornou studií. Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13, která se týká změny umístění a rozsahu stávající protihlukové stěny. Stavební úřad zde uvádí, že „*Stávající protihluková stěna situovaná paralelně severně od ulice Evropské bude upravena tak, že bude odstraněn úsek stávající stěny mezi západním věžovým pavilonkem vystupujícím z obrysu stěny a zálivem zdi, kterým prostupuje pěší komunikace od Evropské směrem k ulici Ke Dvoru. V tomto úseku bude nový úsek protihlukové stěny. Bude umístěn na pozemcích: pč. 1367/3, 589, 588, 587/2, 1367/1, 1366/4, 1366/1, k.ú. Vokovice. Jižní roh nadzemní části na západní straně zdi bude ve vzdálenosti cca 2,5m severně od severní hranice pozemku 1324/4, na východní okraji bude ve vzdálenosti cca 3,7m od severní hranice pozemku 1324/5 k.ú. Veveslavín. Oproti původnímu, odstraněnému úseku stěny bude posunuta maximálně 2,0 m severním směrem. Celková rozvinutá délka stěny bude cca 69m. Výška stěny bude v rozmezí min. 4,00m – max. 5,75m (dle nivelety Evropské třídy).*“

Namítám, že zvolené řešení fakticky zmenšuje ochranu proti hluku a výška stěny jen 4 – 5,75 je zcela nedostatečná, ochranu by mohla zajistit stěna o výšce min. 8 metrů.

Nové znění podmínky výroku rozhodnutí č. 13 zcela nepřijatelně stanoví umístění nové protihlukové stěny jako podmíněné rozhodnutím o odstranění stávající stěny, které má být projednáno v blíže neurčitěm „*následném samostatném řízení*“. Odvokatel namítá, že není

zajištěna koordinace a vymahatelnost protihlukových opatření, což znamená, že stavba je umístěna navzdory tomu, že není řešen hluk z její stavby a zejm. provozu. Napadám proto postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012.

Namítám, že studie EIA prokázala výskyt ohroženého druhu čmeláka *Bombus hortorum* v zájmové lokalitě. Namítám proto nezbytnost prokázat či vyloučit výskyt chráněných živočichů, a protože jde o zásah do biotopu chráněných druhů živočichů, měl by být proto v rámci řízení podle § 56 z.č. 114/1992 Sb. uloženo biologické hodnocení znaleckým posudkem, v souladu se zásadou materiální pravdy a vydáno rozhodnutí o výjimce z ochrany podle ust. § 56 z.č. 114/1992 Sb.

Odvolatel brojí proti tomu, že žádné stanovisko či vyjádření orgánu ochrany přírody doložené ve spise se možným výskytem chráněných druhů vůbec nezabývá. Namítám, že se v průběhu přípravy stavby zcela zanedbal a opomněl biologický průzkum a výskyt chráněných druhů nebyl hodnověrně vyloučen, přičemž chybí platné a aktuální stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K záměru stavby vydal závazné stanovisko MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011. V tomto stanovisku se MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu zcela opírá o vyjádření NPÚ z 29.8.2011, aniž by předložil jedinou vlastní přezkoumatelnou úvahu či hodnocení megalomanského komerčního záměru stavby.

Stavba se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl.m. Prahy, jehož hlavním účelem je ochrana krajinného a urbanistického kontextu. Umisťovaná stavba zahuštěním zástavby vytváří rušivou dominantu, a řešení střechy společně s jejím osázením zelení znamená destrukci architektonických a urbanistických hodnot historického jádra Prahy.

Namítám, že místo stavby je navíc mimořádně pohledově exponované a převýšená stavba zde vstupuje do kontextu širokého okolí. Individualisticky pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Takto sporný projekt nevyšel z promyšlené regulace lokality, ale ze snahy prosadit komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. 2.etapa záměru, tj. nástavba administrativních podlaží a dramatická redukce parkovacích míst P&R o 300 stání ve prospěch administrativy. Namítám proto věcnou nesprávnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost závěrů závazného stanoviska MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011 a napadám ho postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Namítám, že projednávaná změna územního rozhodnutí je v rozporu s podmínkou č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov k posouzení vlivů provedení záměru "Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A1 Dejvická (mimo) - Petřiny, provozní úsek V.A. Petřiny (mimo) - Motol" na životní prostředí, která zní: „Další přípravu záměru orientovat tak, aby uvedení provozního úseku V.A trasy A metra do provozu bylo provedeno až po zprovoznění autobusového terminálu a parkoviště P + R na Dlouhé Míli a rychlodráhy Praha - Kladno.“

Podaný návrh na změnu ÚR je v rozporu s ust. § 10 (3) a (4) zákona č. 100/2001 Sb., neboť stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, zejm. stavebního zákona. Správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů.

Pokud byl dne 28.11. 2011 pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov vydán závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785, potom je takový závěr v rozporu s výše uvedeným platným stanoviskem ze dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov.

Vytržení dílčí části dopravního řešení P + R v rámci prodloužení trasy metra A v rámci posuzování EIA záměru PHA 785 a jeho podložení vysoce nevhodnými studiemi (hluk, rozptylové podmínky) vydanými na základě neplatných právních předpisů (nař.vl. č. 148/2006 Sb. nebo zákon č. 86/2002 Sb.) představuje typickou ukázkou tzv. fragmentace EIA.

Nelegální a zákon obcházející je jakákoli fragmentace záměrů, jež podle českého práva podléhají posouzení EIA, viz. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5. 2008 ve věci sp.zn. 10/Ca 32/2006 ve zcela obdobné věci: *"Soud došel k závěru, že stavba ... (komplex staveb "Dopravní řešení Pankrácké pláně") ... je ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. jedním záměrem. Účelem posuzování vlivů na životní prostředí (§ 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popř. opatření podle zvláštních předpisů a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti ... Má-li být tento účel naplněn při rozhodování o umístění stavby a tedy před vlastní realizací, pak je nutno návrh na umístění stavby z hlediska dopadu na životní prostředí posuzovat jako celek a jeden záměr, nikoli jednotlivé stavební objekty (části celku) vytrhávat a považovat za samostatné; realizace stavby jako celku bude vykazovat onen dopad, nikoli její dílčí části. To, že části celku by v případě nerealizování návrhu v úplnosti byly schopné případně i samostatně svoji funkci plnit, nemůže ovlivnit to, zda návrh jako jeden záměr má být podroben posouzení vlivu na životní prostředí. Účelové dělení souboru staveb na dílčí, s tím, že jde o záměry samostatné, je obcházením zákona"*

V odůvodnění napadeného rozhodnutí není nijak vypořádáno kácení dřevin rostoucích mimo les vyvolané umístěním záměru. Stavbu nelze umístit bez podkladového pravomocného rozhodnutí o kácení dřevin, v tomto případě asi 56 stromů. Sadové úpravy popisované v DUR jsou neurčité a nevyjádřil se k nim orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody může totiž svým rozhodnutím stanovit zcela jiné sadové úpravy (tzn. náhradní výsadbu), a vydaná změna ÚR pak bude v rozporu s podkladovým rozhodnutím orgánu podle zvláštních předpisů. Z tohoto důvodu je nevhodný také výpočet koeficientu zeleně v DUR.

Napadám závazné stanovisko odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 pro jeho nezákonnou formu a dále pro věcnou nesprávnost. Namítám, že stávající komunikace kapacitně nevyhovují dle čl. 9 OTHP.

Nikde v DUR není řešen technický stav okolních komunikací, který je špatný. Každé další zatížení těžkou stavební technikou, těžkými kamiony, automobily je v rozporu s § 26 zák.č. 13/1997 Sb. a přímo ohrožuje bezpečnost silničního provozu a zdraví jeho účastníků. Co se týče řešení dopravy v pohybu, neobsahuje předložený návrh přezkoumatelné údaje o dopravní situaci v lokalitě Ke Dvoru, Na luzích a Nad stanicí, která by po realizaci záměru byla mimořádně nepříznivá.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13 týkající se dopravního řešení (doprava v pohybu) tak, že *„na jižní vozovku ulice Evropské bude připojen výjezd z podzemních garáží pro osobní auta š. cca 4m, který bude cca 95m západně od křižovatky ulic Evropská – Veleslavínská – Vokovická, nově bude výškově upraven přejezd přes tramvajovou trať v šířce 4,0m. U západního čela tramvajové zastávky bude přechod přes jižní vozovku v návaznosti na přechod přes severní vozovku a tramvajové těleso s vyčkávacím prostorem š.2m. Chodník podél vozovky a terminálu bude v šířce 4,0-5,5m“.*

Namítám, že vzdálenosti křižovatek nespĺňují požadavky ČSN736110 (150 m), dojde k trvalému ucpávání provozu na Evropské, protože nebude možné synchronizovat příjíždějící

vozy od nejbližších křižovatek z jednoho směru 510 m, z druhého 90 m. Navzdory námitkám dalších účastníků řízení nebyla předložena žádná studie dopravy v pohybu.

V závazném stanovisku odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 dále chybí kvalifikované vyjádření (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona byla věc posouzena), ale i řádné a patřičně obsažné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Namítám, že závazné stanovisko bylo vydáno před téměř 1,5 rokem, je propadlé a neaktuální. V předloženém závazném stanovisku je vysloven souhlas se stavbou bez odkazu na konkrétní dokumentaci záměru (autor, stupeň, datum apod.). Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Odvolatel žádá o přezkum závazného stanoviska odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 podle ust. § 149 správního řádu.

Namítám naprostou nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí pro rozpor s ust. § 68 (2), kde není umístěvaná stavba definována přezkoumatelným odkazem na DUR včetně jejího stupně, data vyhotovení, nic o datu vyhotovení nebo stupni DUR není uvedeno ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí (v odůvodnění na str. 19 je pouze uvedeno, že autorem DUR má být METROPROJEKT Praha a.s., hl. Inženýr projektu ing. Vladimír Bartoň). Není tedy vůbec zřejmé, kdo je autorem změnových výkresů a celé DUR, podle které je napadené rozhodnutí vydáno.

Podkladové závazné stanovisko odboru bezpečnosti a krizového řízení MHMP ze dne 09.08.2011, č.j. S-MHMP 736194/2011/OKR je zcela blanketní a bez obsahu. Tyto vady způsobují jeho neplatnost, napadám jej proto podle ust. § 149 správního řádu a žádám jeho přezkum.

Napadám postupem podle ust. § 149 správního řádu závazná stanoviska Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-4/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 2.9.2011 a Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-6/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 9.12.2011, neboť nebyla vydána k aktuální DUR nacházející se ve spise. Odvolatel dále namítá, že orgán policie neposoudil bezpečnost výjezdů z terminálu z hlediska právních předpisů na úseku bezpečnosti silničního provozu, zejm. podle zákona o pozemních komunikacích.

Výrok rozhodnutí stanoví v podmínce č. 1, že „rozsah změny nově dokladují ověřené výkresy“, přičemž je dále na str. 2 výroku rozhodnutí uvedeno „*Vyjma SOD 05 – Stanice Veleslavín, na kterou má dopad výstavba SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleslavín – viz textová část a výkresová příloha*“.

Odvolatel namítá, že úřední deska žádnou další textovou či výkresovou přílohu neobsahovala. Textová či výkresová příloha, na kterou odkazuje výrok rozhodnutí, nebyla zveřejněna a doručena účastníkům řízení, aby se mohli seznámit s úplným rozhodnutím.

Rozhodnutí neobsahuje přehlednou grafickou situaci informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území. Výrok prvostupňového rozhodnutí je neúplný, nesrozumitelný a nepřesvědčivý. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad není stanovena, nicméně je na stavebním úřadu, jakým způsobem zajistí, že v rozhodnutí bude celá srozumitelná informace o povolené stavbě. Rozhodnutí musí tvořit úplný informační celek, který doručen účastníkovi, musí i po letech a bez přístupu ke spisu nést celou informaci o umístěné stavbě. Stavební úřad nezajistil jasné a srozumitelné sdělení informace o tom, jak má navrhovaná stavba vypadat, situování vůči okolí, ale pouze v rozhodnutí odkázal na

nezveřejněnou „textovou a výkresovou přílohu“, kterou nijak přesně nespecifikoval a je tedy možná záměna. Bylo by vhodné uvést například alespoň označení autora a datum vyhotovení. V rozhodnutí chybí poučení, kde a kdy je možno tuto výkresovou přílohu vidět, když u rozhodnutí při jeho doručování nebyla prokazatelně vyvěšena. Stavební úřad rád využívá argument, že vše je k dohledání ve spise, ve kterém však ještě ke dni 3.9. 2012 panoval naprostý zmatek a stavební úřad hrubě pochybil, když ani nevedl soupis jeho součástí podle ust. § 17 správního řádu. Výše uvedené je tedy zásadní vadou řízení způsobující nezákonnost, protože nedílná součást rozhodnutí nebyla doručována v rozporu s § 25 správního řádu.

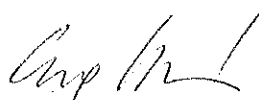
V předloženém závazném stanovisku Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 je vysloven souhlas s blíže nijak nedefinovanou stavbou „Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická – 2.změna DUR – SOD 40 Patrový terminál BUS u st. Veleslavín“. Chybí koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy na celou změnu stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20).

Namítám, že závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro niž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Odvolatel proto napadá koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Žádáme též o zohlednění blízkosti základní školy, hudební školy a nedaleko umístěné mateřské školky, dětem ve všech jmenovaných zařízeních se výstavbou této „veřejně prospěšné stavby“ výrazně změní podmínky k životu.

S pozdravem

Eva Hruběšová, Vokovice, Praha 6

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100